

Izdevums latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

62. gadagājums

2019. gada 26. augusts

Saturs

IV *Paziņojumi*

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2019/C 288/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
---------------	---	---

V *Atzinumi*

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2019/C 288/02	Lieta C-524/16: Tiesas (astotā palāta) 2019. gada 2. maija rīkojums (Corte dei Conti (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Istituto Nazionale della Previdenza Sociale/Francesco Faggiano (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas).....	2
---------------	---	---

2019/C 288/03	<p>Apvienotās lietas no C-406/17 līdz C-408/17 un C-417/17: Tiesas (desmitā palāta) 2019. gada 14. maija rīkojums (Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itālija) lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Acea Energia SpA (C-406/17), Green Network SpA (C-407/17), Enel Energia SpA (C-408/17)/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Autorità per l'Energia Elettrica, il Gas e il Sistema Idrico, Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni (C-406/17, C-407/17 un C-408/17), Hera Comm Srl (C-417/17)/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Autorità per l'Energia Elettrica, il Gas e il Sistema Idrico (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesas Reglamenta 99. pants — Direktīva 2005/29/EK — Uzņēmēju negodīga komercprakse iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem — Direktīva 2009/72/EK — Elektroenerģijas iekšējais tirgus — Direktīva 2009/73/EK — Dabaszāzes iekšējais tirgus — Direktīva 2011/83/ES — Agresīva komercprakse — Tādu līgumu par elektroenerģijas un dabaszāzes piegādi noslēgšana, kurus patērētāji nav lūguši — Distances piegādes līgumu noslēgšana vai līgumu noslēgšana ārpus uzņēmuma telpām, pārkāpjot patērētāju tiesības — Iestāde, kuras kompetencē ir sodīt par šādu praksi)</p>	3
2019/C 288/04	<p>Lieta C-8/18: Tiesas (devītā palāta) 2019. gada 16. maija rīkojums (Vilniaus apygardos teismas (Lietuva) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — TE, UD, YB, ZC/Luminor Bank AB (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punkts un 99. pants — Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Finanšu instrumentu tirgi — Privātpersona, kas bankā iegādājusies atvasinātu finanšu instrumentu — Minētās privātpersonas kvalifikācija Savienības tiesību izpratnē)</p>	4
2019/C 288/05	<p>Lieta C-367/18: Tiesas (otrā palāta) 2019. gada 12. jūnija rīkojums (Tribunal Supremo (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — María Teresa Aragón Carrasco u.c./Administración del Estado (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punkts un 99. pants — Sociālā politika — Direktīva 1999/70/EK — UNICE, CEEP un EAK noslēgtais pamatnolīgums par darbu uz noteiktu laiku — 4. klauzula — Nediskriminācijas princips — Situāciju salīdzināmība — Attaisnojums — 5. klauzula — Atlīdzinājums gadījumā, ja uz nenoteiktu laiku noslēgts darba līgums tiek uzteikts objektīva iemesla dēļ — Atlīdzinājuma neesamība, atbrīvojot no amata palīgpersonālu)</p>	5
2019/C 288/06	<p>Lieta C-425/18: Tiesas (devītā palāta) 2019. gada 4. jūnija rīkojums (Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Consorzio Nazionale Servizi Società Cooperativa (CNS)/Gruppo Torinese Trasporti Gtt SpA (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesas Reglamenta 99. pants — Iepirkumu procedūras ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs — Direktīva 2004/18/EK — 45. panta 2. punkta pirmās daļas d) apakšpunkts — Izslēgšanas iemesli — Smags profesionālās ētikas pārkāpums — Konkurences tiesību normu pārkāpums)</p>	6
2019/C 288/07	<p>Lieta C-525/18 P: Tiesas (ceturtā palāta) 2019. gada 21. maija rīkojums — Marion Le Pen/Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome (Apelācija — Eiropas Parlaments — Noteikumi par Eiropas Parlamenta deputātu izdevumiem un piemaksām — Parlamentārās palīdzības piemaksa — Nepamatoti izmaksāto summu atgūšana) ..</p>	7
2019/C 288/08	<p>Lieta C-665/18: Tiesas (devītā palāta) 2019. gada 4. jūnija rīkojums (Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Pólus Vegas Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punkts un 99. pants — Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Ierobežojumi — Azartspēles — Valsts nodokļi, ar ko tiek aplikta spēļu zālēs uzstādītu spēļu automātu ekspluatācija — Valsts tiesiskais regulējums, ar kuru nodokļa apmērs tiek piešķirts un tiek ieviests papildu nodoklis)</p>	7
2019/C 288/09	<p>Apvienotās lietas C-789/18 un C-790/18: Tiesas (septītā palāta) 2019. gada 15. maija rīkojums (Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itālija) lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu) — AQ u.c. (C-789/18) un ZQ (C-790/18)/Corte dei Conti, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Inps-Gestione (C-789/18) (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Civildienests — Ienākumu, kas gūti, vienas vai vairāku valsts iestāžu dienestā veicot darbības algotā darbā vai pašnodarbinātā statusā, saskaitīšana — Valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēts šādas saskaitīšanas maksimālais apmērs — Pilnībā iekšēja situācija — Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punkts un 94. pants — Acīmredzama nepieņemamība)</p>	8

2019/C 288/10	Lieta C-827/18: Tiesas (sestā palāta) 2019. gada 15. maija rīkojums (Amtsgericht Kamenz (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — MC/ND (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punkts un 99. pants — Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Jurisdikcija un nolēmumu atzīšana un izpilde civillietās un komercietās — Lugāno II konvencija — 22. panta 1. punkts — Strīdi par lietu tiesībām saistībā ar nekustamo īpašumu un nekustamā īpašuma nomu/īri — Labuma, kas no īpašuma izīrēšanas gūts pirms tā īpašumtiesību nodošanas, atmaksāšana)	9
2019/C 288/11	Lieta C-9/19: Tiesas (septītā palāta) 2019. gada 8. maija rīkojums (Tribunalul București — (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — SC Mitliv Exim SRL/Agēnija Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punkts un 94. pants — Pietiekamu precizējumu par pamatlietas faktiskajiem apstākļiem un tiesisko regulējumu, kā arī iemeslu, kas pamato atbildes uz prejudiciālo jautājumu vajadzību, neesamība — Acīmredzama nepieņemamība)	9
2019/C 288/12	Lieta C-26/19: Tiesas (septītā palāta) 2019. gada 30. aprīļa rīkojums (Commissione tributaria provinciale di Modena (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Azienda USL di Modena/Comune di Sassuolo (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punkts — Valsts atbalsts — Valsts veselības aprūpes dienests — Atbrīvojums no nekustamā īpašuma nodokļa — Nekustamais īpašums, kas iznomāts kādai jaukta kapitāla komercsabiedrībai, kura sniedz veselības aprūpes pakalpojumus, konkurējot ar citām pilnīgi privāta kapitāla ārstniecības iestādēm)	10
2019/C 288/13	Lieta C-105/19: Tiesas (sestā palāta) 2019. gada 23. maija rīkojums (Monomeles Protodikeio Serron (Grieķija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — WP/Trapeza Peiraios AE (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punkts — Patērētāju aizsardzība — Negodīgi noteikumi patērētāju līgumos — Direktīva 93/13/EEK — Valsts tiesas pilnvaras un pienākumi — Maksājuma rīkojuma procedūra — Pret šo rīkojumu vērsta iebilduma apmierināšana — Pietiekamu precizējumu par pamatlietas faktiskajiem apstākļiem un tiesisko regulējumu, kā arī iemesliem, kas pamato atbildes uz prejudiciālo jautājumu vajadzību, neesamība — Acīmredzama nepieņemamība)	11
2019/C 288/14	Lieta C-78/19 P: Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 31. janvārī WL iesniedza par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2018. gada 29. novembra spriedumu lietā T-493/17 WL/ERCEA	11
2019/C 288/15	Lieta C-121/19 P: Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 15. februārī Edison SpA iesniedza par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2018. gada 7. decembra spriedumu lietā T-471/17 Edison/EUIPO ("EDISON")	12
2019/C 288/16	Lieta C-294/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 10. aprīlī iesniedza Curtea de Apel Constanța (Rumānija) — Agēnija de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Tulcea/SC Piscicola Tulcea SA	13
2019/C 288/17	Lieta C-302/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 11. aprīlī iesniedza Corte suprema di cassazione (Itālija) — Istituto Nazionale della Previdenza Sociale/WS	13
2019/C 288/18	Lieta C-303/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 11. aprīlī iesniedza Corte suprema di cassazione (Itālija) — Istituto Nazionale della Previdenza Sociale/VR	14
2019/C 288/19	Lieta C-304/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 12. aprīlī iesniedza Curtea de Apel Constanța (Rumānija) — Ira Invest SRL/Agēnija de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Tulcea	15
2019/C 288/20	Lieta C-326/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 23. aprīlī iesniedza Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itālija) — EB/Presidenza del Consiglio dei Ministri u.c.	15

2019/C 288/21	Lieta C-329/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 23. aprīlī iesniedza Tribunale di Milano (Itālija) — Condominio di Milano/Eurothermo SpA.....	16
2019/C 288/22	Lieta C-334/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 24. aprīlī iesniedza Landgericht Stuttgart (Vācija) — Eurowings GmbH/GD, HE, IF.....	17
2019/C 288/23	Lieta C-355/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 6. maijā iesniedza Curtea de Apel Pitești (Rumānija) — Asociația “Forumul Judecātorilor din România”, Asociația “Mișcarea pentru Apārarea Statutului Procurorilor”, OL/Parchetul de pe lângā Īnalta Curte de Casație și Justiție — Procurorul General al Romāniei.....	18
2019/C 288/24	Lieta C-357/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 6. maijā iesniedza Curte de Casație și Justiție (Rumānija) — Parchetul de pe lângā Īnalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Naționalā Anticorupție, PM, RO, SP, TQ/QN, UR, VS, WT, Autoritatea Naționalā pentru Turism, Agenția Naționalā de Administrare Fiscalā, SC Euro Box Promotion SRL.....	19
2019/C 288/25	Lieta C-364/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 7. maijā iesniedza Tribunalul Galați (Rumānija) — XU u.c./SC Credit Europe Ipotecar IFN SA un Credit Europe Bank.....	19
2019/C 288/26	Lieta C-365/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 8. maijā iesniedza Verwaltungsgericht Schwerin (Vācija) — FD/Staatliches Amt für Landwirtschaft und Umwelt Mittleres Mecklenburg.....	20
2019/C 288/27	Lieta C-374/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 13. maijā iesniedza Bundesfinanzhof (Vācija) — HF/Finanzamt Bad Neuenahr-Ahrweiler.....	21
2019/C 288/28	Lieta C-380/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 15. maijā iesniedza Oberlandesgericht Düsseldorf (Vācija) — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbānde — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V./Deutsche Apotheker- und Ārztbank eG.....	22
2019/C 288/29	Lieta C-381/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 15. maijā iesniedza Curtea de Apel Cluj (Rumānija) — SC Banca E S.A./G.D.....	22
2019/C 288/30	Lieta C-397/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 22. maijā iesniedza Tribunalul București (Rumānija) — AX/Statul Romān — Ministerul Finanțelor Publice.....	23
2019/C 288/31	Lieta C-398/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 23. maijā iesniedza Kammergericht Berlin (Vācija) — BY.....	24
2019/C 288/32	Lieta C-405/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 24. maijā iesniedza Hof van Cassatie (Beļģija) — Vos Aannemingen BVBA/Belgische Staat.....	25
2019/C 288/33	Lieta C-407/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 24. maijā iesniedza Raad van State (Beļģija) — Katoen Natie Bulk Terminals NV, General Services Antwerp NV/Belgische Staat.....	26
2019/C 288/34	Lieta C-422/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 31. maijā iesniedza Bundesverwaltungsgericht (Vācija) — Johannes Dietrich/Hessischer Rundfunk.....	28
2019/C 288/35	Lieta C-423/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 31. maijā iesniedza Bundesverwaltungsgericht (Vācija) — Norbert Häring/Hessischer Rundfunk.....	28

2019/C 288/36	Lieta C-424/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 29. maijā iesniedza Curtea de Apel București (Rumānija) — Cabinet de avocat UR/Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București u.c.	29
2019/C 288/37	Lieta C-427/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 4. jūnijā iesniedza Sofijski rayonon sad (Bulgārija) — Apdrošināšanas akciju sabiedrība “Bulstrad Vienna Insurance Group” AD/Apdrošināšanas sabiedrība “Olympic”	30
2019/C 288/38	Lieta C-429/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 5. jūnijā iesniedza Oberlandesgericht Koblenz (Vācija) — Remondis GmbH/Abfallzweckverband Rhein-Mosel-Eifel	31
2019/C 288/39	Lieta C-430/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 3. jūnijā iesniedza Tribunalul Cluj (Rumānija) — SC C.F. SRL/A.J.F.P.M., D.G.R.F.P.C.	31
2019/C 288/40	Lieta C-473/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 18. jūnijā iesniedza Vänersborgs tingsrätt, mark- och miljödomstolen (Zviedrija) — Föreningen Skydda Skogen	32
2019/C 288/41	Lieta C-474/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 18. jūnijā iesniedza Vänersborgs tingsrätt, mark- och miljödomstolen (Zviedrija) — Naturskyddsföreningen i Härryda, Göteborgs Ornitologiska Förening ...	34
2019/C 288/42	Lieta C-476/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 19. jūnijā iesniedza Kammarrätten i Göteborg (Zviedrija) — Allmänna ombudet hos Tullverket/Combinova AB	35
2019/C 288/43	Lieta C-483/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 24. jūnijā iesniedza Cour du travail de Liège (Beļģija) — Ville de Verviers/J	36
2019/C 288/44	Lieta C-490/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 26. jūnijā iesniedza Cour de cassation (Francija) — Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier/Société Fromagère du Livradois SAS	37
2019/C 288/45	Lieta C-633/17: Tiesas priekšsēdētāja 2019. gada 29. aprīļa rīkojums (Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Gmalieva s.r.o., Manfred Naderhirn, piedaloties: Landespolizeidirektion Oberösterreich, Bezirkshauptmann von Linz-Land.	37
2019/C 288/46	Lieta C-167/18: Tiesas priekšsēdētāja 2019. gada 17. aprīļa rīkojums (Tribunal Superior de Justicia de Canarias (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Unión Insular de CC.OO. de Lanzarote/Swissport Spain Aviation Services Lanzarote SL	38
2019/C 288/47	Lieta C-188/18: Tiesas priekšsēdētāja 2019. gada 12. aprīļa rīkojums — Eiropas Komisija/Slovēnijas Republika, ko atbalsta Beļģijas Karaliste, Francijas Republika	38
2019/C 288/48	Lieta C-562/18: Tiesas priekšsēdētāja 2019. gada 13. jūnija rīkojums (Tribunal d'instance de Sens (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — X	38
2019/C 288/49	Lieta C-633/18 P: Tiesas priekšsēdētāja 2019. gada 10. maija rīkojums — Apple Distribution International/Eiropas Komisija, ko atbalsta Francijas Republika	39
2019/C 288/50	Lieta C-643/18: Tiesas priekšsēdētāja 2019. gada 12. aprīļa rīkojums (Landesgericht Korneuburg (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — British Airways plc/MF	39

2019/C 288/51	Lieta C-149/19: Tiesas priekšsēdētāja 2019. gada 12. jūnija rīkojums (Okresný súd Bratislava V (Slovākija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — kriminālprocess pret R.B.	39
2019/C 288/52	Lieta C-244/19: Tiesas priekšsēdētāja 2019. gada 5. jūnija rīkojums (Handelsgericht Wien (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — GB/Decker KFZ-Handels u. –Reparatur GmbH, Volkswagen AG	40
Vispārējā tiesa		
2019/C 288/53	Lieta T-353/15: Vispārējās tiesas 2019. gada 19. jūnija spriedums — NeXovation/Komisija (Valsts atbalsts — Individuāls atbalsts Nürburgring kompleksam atpūtas parka, viesnīcu un restorānu būvniecībai, kā arī autosacikšu organizēšanai — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par nesaderīgu ar iekšējo tirgu — Lēmums, ar kuru ir noteikts, ka par nesaderīgu atzīta atbalsta atmaksāšana neattiecas uz jauno Nürburgring kompleksa īpašnieku — Prasība atcelt tiesību aktu — Būtiskas ietekmes uz konkurences stāvokli neesamība — Nepieņemamība — Lēmums, ar kuru iepriekšējās izskatīšanas stadijas noslēgumā ir konstatēts, ka valsts atbalsts nepastāv — Prasība atcelt tiesību aktu — Ieinteresētā persona — Interese celt prasību — Pieņemamība — Procesuālo tiesību pārkāpums — Grūtību, kas pamato formālas izmeklēšanas procedūras uzsākšanu, neesamība — Sūdzība — Par nesaderīgu atzīta valsts atbalsta saņēmēja aktīvu pārdošana — Atklāta, pārredzama, nediskriminējoša un beznosacījumu iepirkuma procedūra — Rūpīga un objektīva izmeklēšana — Pienākums norādīt pamatojumu)	41
2019/C 288/54	Lieta T-373/15: Vispārējās tiesas 2019. gada 19. jūnija spriedums — Ja zum Nürburgring/Komisija (Valsts atbalsts — Individuāls atbalsts Nürburgring kompleksam atpūtas parka, viesnīcu un restorānu būvniecībai, kā arī autosacikšu organizēšanai — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par nesaderīgu ar iekšējo tirgu — Lēmums, ar kuru ir noteikts, ka par nesaderīgu atzīta atbalsta atmaksāšana neattiecas uz jauno Nürburgring kompleksa īpašnieku — Prasība atcelt tiesību aktu — Būtiskas ietekmes uz konkurences stāvokli neesamība — Apvienība — Sarunu dalībnieka statuss — Nepieņemamība — Lēmums, ar kuru iepriekšējās izskatīšanas stadijas noslēgumā ir konstatēts, ka valsts atbalsts nepastāv — Prasība atcelt tiesību aktu — Ieinteresētā persona — Interese celt prasību — Pieņemamība — Ieinteresēto personu procesuālo tiesību pārkāpums — Grūtību, kas pamato formālas izmeklēšanas procedūras uzsākšanu, neesamība — Sūdzība — Par nesaderīgu atzīta valsts atbalsta saņēmēja aktīvu pārdošana — Atklāta, pārredzama, nediskriminējoša un beznosacījumu iepirkuma procedūra — Pienākums norādīt pamatojumu — Labas pārvaldības princips)	42
2019/C 288/55	Lieta T-405/15: Vispārējās tiesas 2019. gada 2. jūlija spriedums — Fulmen/Padome (Ārpuslīgumiskā atbildība — Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi pret Irānas Islāma Republiku — Kaitējuma, kas iespējami radīts, iekļaujot un saglabājot prasītājas nosaukumu to personu un vienību sarakstā, kurām tiek piemēroti ierobežojoši pasākumi, atlīdzināšana — Mantiskais kaitējums — Nemantiskais kaitējums)	43
2019/C 288/56	Lieta T-466/16: Vispārējās tiesas 2019. gada 26. jūnija spriedums — NRW. Bank/VNV (Prasība atcelt tiesību aktu — Ekonomikas un monetārā savienība — Banku savienība — Kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību vienotais noregulējuma mehānisms (VNM) — Vienotais noregulējuma fonds (VNF) — Ex ante iemaksas noteikšana attiecībā uz 2016. gadu — Termins prasības celšanai — Nokavējums — Vispārējās tiesas Reglamenta 76. pants — Nepieņemamība)	44
2019/C 288/57	Lieta T-20/17: Vispārējās tiesas 2019. gada 27. jūnija spriedums — Ungārija/Komisija (Valsts atbalsts — Ungārijas apgrozījuma nodoklis par reklāmas izplatīšanu — Nodokļa likmju progresivitāte — 50 % no pārnestajiem zaudējumiem atskaitīšana no nodokļa bāzes sabiedrībām, kas par 2013. gadu nebija reģistrējušas peļņu — Lēmums, ar kuru atbalsta pasākumi atzīti par nesaderīgiem ar iekšējo tirgu un uzdots tos atgūt — Jēdziens “valsts atbalsts”— Selektivitātes kritērijs)	45

2019/C 288/58	Lieta T-307/17: Vispārējās tiesas 2019. gada 19. jūnija spriedums — adidas/EUIPO — Shoe Branding Europe (Trīs paralēlu svītru attēlojums) (Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kurā attēlotas trīs paralēlas svītras — Absolūts atteikuma pamats — Izmantošanas rezultātā iegūtās atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 3. punkts un 52. panta 2. punkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 3. punkts un 59. panta 2. punkts) — Izmantošanas forma, kas nevar tikt ņemta vērā — Forma, kas ar nebūtiskām variācijām atšķiras no formas, kādā preču zīme ir tikusi reģistrēta — Krāsu shēmas inversija)	46
2019/C 288/59	Lieta T-28/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 19. jūnija spriedums — Marriott Worldwide/EUIPO — AC Milan (“AC MILAN”) (Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību — Grafiska preču zīme “AC MILAN”— Agrākas Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “AC” un “AC HOTELS BY MARRIOTT” un agrāka grafiskā preču zīme “AC HOTELS MARRIOTT”— Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespējas neesamība — Apzīmējumu līdzības neesamība — Preču zīmes “AC” paaugstinātas atšķirtspējas neesamība — Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts).....	47
2019/C 288/60	Lieta T-213/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 19. jūnija spriedums — Brita/EUIPO (Krāna forma) (Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības trīsdimensiju preču zīmes reģistrācijas pieteikums — Krāna forma — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts).....	47
2019/C 288/61	Lieta T-334/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 27. jūnija spriedums — Bodegas Altún/EUIPO — Codorníu (“ANA DE ALTUN”) (Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “ANA DE ALTUN” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts grafiska preču zīme “ANNA”— Relatīvs atteikuma pamats — Reputācija — Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 5. punkts).....	48
2019/C 288/62	Lieta T-340/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 28. jūnija spriedums — Gibson Brands/EUIPO — Wilfer (Ģitāras korpusa forma) (Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības trīsdimensiju preču zīme — Ģitāras korpusa forma — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta a) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 59. panta 2. punkta a) apakšpunkts) — Izmantošanas rezultātā iegūta atšķirtspēja — Regulas Nr. 207/2009 52. panta 2. punkts (tagad Regulas 2017/1001 59. panta 2. punkts)	49
2019/C 288/63	Lieta T-366/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 13. jūnija spriedums — Pet King Brands/EUIPO — Virbac (“SUIMOX”) (Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “SUIMOX” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “ZYMOX”— Pienākums norādīt pamatojumu — Apelācijas padomes lēmuma paziņošana — Adresāta labticība un rūpība — Regulas (ES) 2017/1001 94. panta 1. punkts — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	50
2019/C 288/64	Lieta T-377/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 28. jūnija spriedums — Intercept Pharma un Intercept Pharmaceuticals/EMA (Piekļuve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — EMA rīcībā esošie dokumenti, kas ietver informāciju, ko prasītājas iesniegušas saistībā ar tirdzniecības atļauju attiecībā uz zālēm Ocaliva — Lēmums piešķirt piekļuvi dokumentam trešajai personai — Izņēmums saistībā ar tiesvedības aizsardzību)	51
2019/C 288/65	Lieta T-479/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 19. jūnija spriedums — Multifit/EUIPO (“Premiere”) (Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “Premiere” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 2. punkts).....	51
2019/C 288/66	Lieta T-569/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 18. jūnija spriedums — W. Kordes’ Söhne Rosenschulen/EUIPO (“Kordes’ Rose Monique”) (Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “Kordes’ Rose Monique” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Preču zīme, kas sastāv no augu šķirnes nosaukuma — Būtiski elementi — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta m) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta m) apakšpunkts).....	52

2019/C 288/67	Lieta T-384/19: Prasība, kas celta 2019. gada 20. jūnijā — Parlaments/Axa Assurances Luxembourg u.c.	53
2019/C 288/68	Lieta T-386/19: Prasība, kas celta 2019. gada 24. jūnijā — CQ/Revīzijas palāta	55
2019/C 288/69	Lieta T-387/19: Prasība, kas celta 2019. gada 26. jūnijā — DF un DG/EIB	56
2019/C 288/70	Lieta T-399/19: Prasība, kas celta 2019. gada 25. jūnijā — Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo/Komisija ..	57
2019/C 288/71	Lieta T-401/19: Prasība, kas celta 2019. gada 27. jūnijā — Brillux/EUIPO — Synthesa Chemie (“Freude an Farbe”).	58
2019/C 288/72	Lieta T-402/19: Prasība, kas celta 2019. gada 27. jūnijā — Brillux/EUIPO — Synthesa Chemie (“Freude an Farbe”).	59
2019/C 288/73	Lieta T-406/19: Prasība, kas celta 2019. gada 28. jūnijā — Cocilovo/Parlaments	60
2019/C 288/74	Lieta T-407/19: Prasība, kas celta 2019. gada 28. jūnijā — Speroni/Parlaments	61
2019/C 288/75	Lieta T-408/19: Prasība, kas celta 2019. gada 28. jūnijā — Mezzaroma/Parlaments	62
2019/C 288/76	Lieta T-409/19: Prasība, kas celta 2019. gada 28. jūnijā — Di Meo/Parlaments	62
2019/C 288/77	Lieta T-410/19: Prasība, kas celta 2019. gada 28. jūnijā — Di Lello Finuoli/Parlaments	63
2019/C 288/78	Lieta T-494/19: Prasība, kas celta 2019. gada 7. jūlijā — CupoNation/EUIPO (“Cyber Monday”).	64
2019/C 288/79	Lieta T-495/19: Prasība, kas celta 2019. gada 8. jūlijā — Rumānija/Komisija	64
2019/C 288/80	Lieta T-500/19: Prasība, kas celta 2019. gada 10. jūlijā — Coravin/EUIPO — Cora (“CORAVIN”)	65
2019/C 288/81	Lieta T-503/19: Prasība, kas celta 2019. gada 5. jūlijā — Global Brand Holdings/EUIPO (“XOXO”).	66
2019/C 288/82	Lieta T-506/19: Prasība, kas celta 2019. gada 15. jūlijā — Workspace Group/EUIPO — Technopolis (“UMA WORKSPACE”).	67

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī

(2019/C 288/01)

Jaunākā publikācija

OV C 280, 19.8.2019.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 270, 12.8.2019.

OV C 263, 5.8.2019.

OV C 255, 29.7.2019.

OV C 246, 22.7.2019.

OV C 238, 15.7.2019.

OV C 230, 8.7.2019.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (astotā palāta) 2019. gada 2. maija rikojums (Corte dei Conti (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Istituto Nazionale della Previdenza Sociale/Francesco Faggiano

(Lieta C-524/16) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)

(2019/C 288/02)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte dei Conti

Pamatlietas puses

Prasītājs: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

Atbildētājs: Francesco Faggiano

Rezolutīvā daļa

Izbeigt tiesvedību lietā par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko ar 2016. gada 5. jūlija lēmumu iesniedza Corte dei conti (Revīzijas palāta, Itālija).

(¹) OV C 14, 16.1.2017.

Tiesas (desmitā palāta) 2019. gada 14. maija rīkojums (Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itālija) lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Acea Energia SpA (C-406/17), Green Network SpA (C-407/17), Enel Energia SpA (C-408/17)/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Autorità per l'Energia Elettrica, il Gas e il Sistema Idrico, Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni (C-406/17, C-407/17 un C-408/17), Hera Comm Srl (C-417/17)/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Autorità per l'Energia Elettrica, il Gas e il Sistema Idrico

(Apvienotās lietas no C-406/17 līdz C-408/17 un C-417/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesas Reglamenta 99. pants — Direktīva 2005/29/EK — Uzņēmēju negodīga komercprakse iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem — Direktīva 2009/72/EK — Elektroenerģijas iekšējais tirgus — Direktīva 2009/73/EK — Dabāsgāzes iekšējais tirgus — Direktīva 2011/83/ES — Agresīva komercprakse — Tādu līgumu par elektroenerģijas un dabāsgāzes piegādi noslēgšana, kurus patērētāji nav lūguši — Distances piegādes līgumu noslēgšana vai līgumu noslēgšana ārpus uzņēmuma telpām, pārkāpjot patērētāju tiesības — Iestāde, kuras kompetencē ir sodīt par šādu praksi)

(2019/C 288/03)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Pamatlietas puses

Prasītājas: Acea Energia SpA (C-406/17), Green Network SpA (C-407/17), Enel Energia SpA (C-408/17), Hera Comm Srl (C-417/17)

piepaloties: Adiconsum — Associazione Difesa Consumatori e Ambiente, Movimento Consumatori, Federconsumatori, Gianluca Salvati, Associazione Codici — Centro per i Diritti del Cittadino, Coordinamento delle associazioni per la difesa dell'ambiente e la tutela dei diritti di utenti e consumatori (Codacons), Tutela Noi Consumatori, Movimento Difesa del Cittadino (no C-406/17 līdz C-408/17)

Atbildētājas: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Autorità per l'Energia Elettrica, il Gas e il Sistema Idrico, Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni (no C-406/17 līdz C-408/17), Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Autorità per l'Energia Elettrica, il Gas e il Sistema Idrico (C-417/17)

piepaloties: Federconsumatori (C-417/17)

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2005/29/EK (2005. gada 11. maijs), kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004, 3. panta 4. punkts, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/83/ES (2011. gada 25. oktobris) par patērētāju tiesībām un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK un atceļ Padomes Direktīvu 85/577/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/7/EK, 3. panta 2. punkts ir interpretējami tādējādi, ka tie pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru tāda rīcība kā pamatlīdētā, kuru veido patērētāju nelūgtu piegādes līgumu noslēgšana vai distances piegādes līgumu noslēgšana vai līgumu noslēgšana ārpus uzņēmuma telpām, šādi pārkāpjot patērētāju tiesības, ir jāizvērtē, ņemot vērā attiecīgās Direktīvu 2005/29 un 2011/83 normas, no kā izriet, ka saskaņā ar šo valsts tiesisko regulējumu nozares regulatīvās iestādes Eiropas Parlamenta un

Padomes Direktīvas 2009/72/EK (2009. gada 13. jūlijs) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/54/EK atcelšanu un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/73/EK (2009. gada 13. jūlijs) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabasgāzes iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/55/EK atcelšanu izpratnē kompetencē nav sodīt par šādu rīcību.

(¹) OV C 338, 9.10.2017.

Tiesas (devītā palāta) 2019. gada 16. maija rīkojums (Vilniaus apygardos teismas (Lietuva) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — TE, UD, YB, ZC/Luminor Bank AB

(Lieta C-8/18) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punkts un 99. pants — Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Finanšu instrumentu tirgi — Privātpersona, kas bankā iegādājusies atvasinātu finanšu instrumentu — Minētās privātpersonas kvalifikācija Savienības tiesību izpratnē)

(2019/C 288/04)

Tiesvedības valoda — lietuviešu

Iesniedzējtiesa

Vilniaus apygardos teismas

Pamatlietas puses

Prasītāji: TE, UD, YB, ZC

Atbildētāja: Luminor Bank AB

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/39/EK (2004. gada 21. aprīlis), kas attiecas uz finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Padomes Direktīvas 85/611/EEK un 93/6/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/12/EK un atceļ Padomes Direktīvu 93/22/EEK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/83/ES (2011. gada 25. oktobris) par patērētāju tiesībām un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK un atceļ Padomes Direktīvu 85/577/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/7/EK, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/65/ES (2014. gada 15. maijs) par finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Direktīvu 2002/92/ES un Direktīvu 2011/61/ES, ir jāinterpretē tādējādi, ka tās nav piemērojamas tādām kredītsaistību iegādēm, kādas ir aplūkotas pamatlietā, jo šīs iegādes tika veiktas pirms 2007. gada 1. novembra.

Pirmais un otrais jautājums, ciktāl tie attiecas uz Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/34/EK (2001. gada 28. maijs) par vērtspapīru iekļaušanu fondu biržas oficiālajā sarakstā un par informāciju, kas jāpublicē par tādiem vērtspapīriem, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/6/EK (2003. gada 28. janvāris) par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām (tirgus ļaunprātīgu izmantošanu) un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/71/EK (2003. gada 4. novembris) par prospektu, kurš jāpublicē, publiski piedāvājot vērtspapīrus vai atļaujot to tirdzniecību, un par Direktīvas 2001/34 grozījumiem, kā arī Komisijas Regulu (EK) Nr. 809/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par Direktīvas 2003/71 īstenošanu attiecībā uz prospektos iekļauto informāciju, kā arī prospektu formu, informācijas iekļaušanu ar norādi un prospektu publicēšanu, un attiecībā uz reklāmas izplatīšanu, ir acīmredzami nepieņemami.

(¹) OV C 152, 30.4.2018.

Tiesas (otrā palāta) 2019. gada 12. jūnija rīkojums (Tribunal Supremo (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — María Teresa Aragón Carrasco u.c./Administración del Estado

(Lieta C-367/18) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punkts un 99. pants — Sociālā politika — Direktīva 1999/70/EK — UNICE, CEEP un EAK noslēgtais pamat nolīgums par darbu uz noteiktu laiku — 4. klauzula — Nediskriminācijas princips — Situāciju salīdzināmība — Attaisnojums — 5. klauzula — Atlīdzinājums gadījumā, ja uz nenoteiktu laiku noslēgts darba līgums tiek uzteikts objektīva iemesla dēļ — Atlīdzinājuma neesamība, atbrīvojot no amata palīgpersonālu)

(2019/C 288/05)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Supremo

Pamatlietas puses

Prasītāji: María Teresa Aragón Carrasco, María Eugenia Cotano Montero, María Gloria Ferratges Castellanos, Raquel García Ferratges, Elena Muñoz Mora, Ángela Navas Chillón, Mercedes Noriega Bosch, Susana Rizo Santaella, Desamparados Sánchez Ramos, Lucía Santana Ruiz, Luis Salas Fernández (kā Lucía Sánchez de la Peña mantinieks)

Atbildētāja: Administración del Estado

Rezolutīvā daļa

- 1) 1999. gada 18. martā noslēgtā Pamat nolīguma par darbu uz noteiktu laiku — kas ietverts Padomes Direktīvas 1999/70/EK (1999. gada 28. jūnijs) par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamat nolīgumu par darbu uz noteiktu laiku pielikumā — 4. klauzulas 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā valsts tiesiskais regulējums, kurā tādiem darbiniekiem kā pamatlietā aplūkoti, kas nodarbināti kā palīgpersonāls un pilda uzticības personas vai īpaša padomdevēja funkcijas, nav paredzēts maksāt nekādu atlīdzinājumu, kad tie brīvi tiek atbrīvoti no amata, lai gan uz nenoteiktu laiku nodarbināti līgumdarbinieki gadījumā, ja viņu darba līgums tiek uzteikts objektīva iemesla dēļ, saņem atlīdzinājumu.

2) Tribunal Supremo (Augstākā tiesa, Spānija) uzdotie otrais un trešais jautājums ir acīmredzami nepieņemami.

(¹) OV C 294, 20.8.2018.

Tiesas (devītā palāta) 2019. gada 4. jūnija rīkojums (Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Consorzio Nazionale Servizi Società Cooperativa (CNS)/Gruppo Torinese Trasporti Gtt SpA

(Lieta C-425/18) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesas Reglamenta 99. pants — Iepirkumu procedūras udensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs — Direktīva 2004/18/EK — 45. panta 2. punkta pirmās daļas d) apakšpunkts — Izslēgšanas iemesli — Smags profesionālās ētikas pārkāpums — Konkurences tiesību normu pārkāpums)

(2019/C 288/06)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Pamatlietas puses

Prasītājs: Consorzio Nazionale Servizi Società Cooperativa (CNS)

Atbildētāja: Gruppo Torinese Trasporti Gtt SpA

piedaloties: Consorzio Stabile Gestione Integrata Servizi Aziendali GISA, La Lucente SpA, Dussmann Service Srl, So.Co.Fat. SC

Rezolutīvā daļa

45. panta 2. punkta pirmās daļas d) apakšpunkts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2004/18/EK (2004. gada 31. marts) par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādus valsts tiesību aktus kā tie, uz kuriem attiecas pamatlieta un kas tiek interpretēti tā, ka tie no saimnieciskās darbības subjekta veicta "smaga profesionālās ētikas pārkāpuma" darbības jomas izslēdz rīcību, kura ir konkurences tiesību normu pārkāpums un ko valsts konkurences iestāde ir konstatējusi un sankcionējusi ar tiesas apstiprinātu lēmumu, un kas neļauj līgumslēdzējām iestādēm autonomi novērtēt šādu pārkāpumu, lai, iespējams, izslēgtu šo saimnieciskās darbības subjektu no publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras.

(¹) OV C 399, 5.11.2018.

Tiesas (ceturtā palāta) 2019. gada 21. maija rīkojums — Marion Le Pen/Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-525/18 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Eiropas Parlaments — Noteikumi par Eiropas Parlamenta deputātu izdevumiem un piemaksām — Parlamentārās palīdzības piemaksa — Nepamatoti izmaksāto summu atgūšana)

(2019/C 288/07)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Marion Le Pen* (pārstāvis: *R. Bosselut*, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Parlaments (pārstāvji: *S. Seyr* un *C. Burgos*), Eiropas Savienības Padome (pārstāvji: *A. Jensen*, *M. Bauer* un *R. Meyer*)

Rezolutīvā daļa

1. Apelācijas sūdzību noraidīt kā daļēji acīmredzami nepieņemamu un daļēji acīmredzami nepamatotu.
2. *Marion Le Pen* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 381, 22.10.2018.

Tiesas (devītā palāta) 2019. gada 4. jūnija rīkojums (Fóvárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Pólus Vegas Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Lieta C-665/18) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punkts un 99. pants — Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Ierobežojumi — Azartspēles — Valsts nodokļi, ar ko tiek aplikta spēļu zālēs uzstādītu spēļu automātu ekspluatācija — Valsts tiesiskais regulējums, ar kuru nodokļa apmērs tiek pieckāršots un tiek ieviests papildu nodoklis)

(2019/C 288/08)

Tiesvedības valoda — ungāru

Iesniedzējtiesa

Fóvárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Pólus Vegas Kft.*

Atbildētāja: *Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága*

Rezolutīvā daļa

LESD 56. pants, lasot to 2015. gada 11. jūnija sprieduma *Berlington Hungary* u.c. (C-98/14, EU:C:2015:386) gaismā, ir jāinterpretē tādējādi, ka saistībā ar spēļu automātu ekspluatāciju dalībvalstī pārrobežu situācijas esamība nav prezumējama tāpēc vien, ka šādi piedāvāto azartspēļu iespēju izmantošanā varētu būt ieinteresēti arī Savienības pilsoņi no citām dalībvalstīm.

(¹) OV C 122, 1.4.2019.

Tiesas (septītā palāta) 2019. gada 15. maija rīkojums (Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itālija) lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu) — AQ u.c. (C-789/18) un ZQ (C-790/18)/Corte dei Conti, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Inps-Gestione (C-789/18)

(Apvienotās lietas C-789/18 un C-790/18) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Civildienests — Ienākumu, kas gūti, vienas vai vairāku valsts iestāžu dienestā veicot darbības algotā darbā vai pašnodarbinātā statusā, saskaitīšana — Valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēts šādas saskaitīšanas maksimālais apmērs — Pilnībā iekšēja situācija — Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punkts un 94. pants — Acīmredzama nepieņemamība)

(2019/C 288/09)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Pamatlietas puses

Prasītāji: AQ u.c. (C-789/18) un ZQ (C-790/18)

Atbildētājas: Corte dei Conti, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Inps-Gestione (C-789/18),

piepaloties: BR u.c. (C-789/18)

Rezolutīvā daļa

Lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (Lacio Reģionālā administratīvā tiesa, Itālija) ir iesniegusi ar 2018. gada 7. novembra lēmumiem, ir acīmredzami nepieņemami.

(¹) OV C 112, 25.3.2019.

Tiesas (sestā palāta) 2019. gada 15. maija rīkojums (Amtsgericht Kamenz (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — MC/ND

(Lieta C-827/18) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punkts un 99. pants — Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Jurisdikcija un nolēmumu atzīšana un izpilde civillietās un komercietās — Lugāno II konvencija — 22. panta 1. punkts — Strīdi par lietu tiesībām saistībā ar nekustamo īpašumu un nekustamā īpašuma nomu/īri — Labuma, kas no īpašuma izīrēšanas gūts pirms tā īpašumtiesību nodošanas, atmaksāšana)

(2019/C 288/10)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Kamenz

Pamatlietas puses

Prasītājs: MC

Atbildētājs: ND

Rezolutīvā daļa

Konvencijas par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās, kura parakstīta 2007. gada 30. oktobrī un kuras noslēgšana Kopienas vārdā ir apstiprināta ar Padomes Lēmumu 2009/430/EK (2008. gada 27. novembris), 22. panta 1. punkta pirmā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka tāda nekustamā īpašuma ieguvēja prasība, kuras priekšmets ir naudas summa, ko tā pārdevējs ir saņēmis no trešās personas kā īres maksājumu, kad minētais ieguvējs, kaut arī tam šīs summas samaksas brīdī bija īpašuma lietošanas tiesības, saskaņā ar piemērojamo tiesisko regulējumu vēl nebija tā likumīgais īpašnieks, nav kvalificējama par prasību "lietā, kuras priekšmets [ir] lietu tiesības saistībā ar nekustamo īpašumu vai nekustamā īpašuma noma/īre," minētās normas izpratnē.

⁽¹⁾ OV C 103, 18.3.2019.

Tiesas (septītā palāta) 2019. gada 8. maija rīkojums (Tribunalul București — (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — SC Mitliv Exim SRL/Agencția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Lieta C-9/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punkts un 94. pants — Pietiekamu precizējumu par pamatlietas faktiskajiem apstākļiem un tiesisko regulējumu, kā arī iemeslu, kas pamato atbildes uz prejudiciālo jautājumu vajadzību, neesamība — Acīmredzama nepieņemamība)

(2019/C 288/11)

Tiesvedības valoda — rumāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunalul București

Pamatlietas puses

Prasītāja: SC Mitliv Exim SRL

Atbildētājas: Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Rezolutīvā daļa

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko Tribunalul București (Bukarestes apgabaltiesa, Rumānija) iesniegusi ar 2018. gada 8. jūnija lēmumu, ir acīmredzami nepieņemams.

(¹) OV C 131, 8.4.2019.

Tiesas (septiņā palāta) 2019. gada 30. aprīļa rīkojums (Commissione tributaria provinciale di Modena (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Azienda USL di Modena/Comune di Sassuolo

(Lieta C-26/19) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punkts — Valsts atbalsts — Valsts veselības aprūpes dienests — Atbrīvojums no nekustamā īpašuma nodokļa — Nekustamais īpašums, kas iznomāts kādai jaukta kapitāla komercsabiedrībai, kura sniedz veselības aprūpes pakalpojumus, konkurējot ar citām pilnīgi privāta kapitāla ārstniecības iestādēm)

(2019/C 288/12)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Commissione tributaria provinciale di Modena

Pamatlietas puses

Prasītāja: Azienda USL di Modena

Atbildētāja: Comune di Sassuolo

Rezolutīvā daļa

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko Commissione tributaria provinciale di Modena (Modenas Provinces Nodokļu lietu tiesa, Itālija) ir iesniegusi ar 2018. gada 25. oktobra lēmumu, ir acīmredzami nepieņemams.

(¹) OV C 164, 13.5.2019.

Tiesas (sestā palāta) 2019. gada 23. maija rīkojums (Monomeles Protodikeio Serron (Grieķija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — WP/Trapeza Peiraios AE

(Lieta C-105/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punkts — Patērētāju aizsardzība — Negodīgi noteikumi patērētāju līgumos — Direktīva 93/13/EEK — Valsts tiesas pilnvaras un pienākumi — Maksājuma rīkojuma procedūra — Pret šo rīkojumu vērsta iebilduma apmierināšana — Pietiekamu precizējumu par pamatlietas faktiskajiem apstākļiem un tiesisko regulējumu, kā arī iemesliem, kas pamato atbildes uz prejudiciālo jautājumu vajadzību, neesamība — Acīmredzama nepieņemamība)

(2019/C 288/13)

Tiesvedības valoda — grieķu

Iesniedzējtiesa

Monomeles Protodikeio Serron

Pamatlietas puses

Prasītājs: WP

Atbildētāja: Trapeza Peiraios AE

Rezolutīvā daļa

Monomeles Protodikeio Serron (Seres pirmās instances tiesa viena tiesneša sastāvā, Grieķija) ar 2019. gada 11. janvāra lēmumu iesniegtais lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir acīmredzami nepieņemams.

⁽¹⁾ OV C 148, 29.4.2019.

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 31. janvārī WL iesniedza par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2018. gada 29. novembra spriedumu lietā T-493/17 WL/ERCEA

(Lieta C-78/19 P)

(2019/C 288/14)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: WL (pārstāvis: F. Elia, advokāts)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Pētniecības padomes izpildaģentūra (ERCEA)

Ar 2019. gada 11. jūlija rīkojumu Tiesa (sestā palāta) noraidīja apelācijas sūdzību daļēji kā acīmredzami nepieņemamu un daļēji kā acīmredzami nepamatotu un noteica, ka WL sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 15. februārī Edison SpA iesniedza par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2018. gada 7. decembra spriedumu lietā T-471/17 Edison/EUIPO (“EDISON”)

(Lieta C-121/19 P)

(2019/C 288/15)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Edison SpA (pārstāvji: D. Martucci un F. Boscariol de Roberto, advokāti)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs

Prasījumi

- galvenokārt, atcelt pārsūdzēto spriedumu, taisīt galīgo spriedumu attiecīgajā lietā un apmierināt prasību, nospriežot, ka “elektroenerģija” ietilpst Nicas klasifikācijas 8. redakcijas 4. klasē, un līdz ar to atzīt, ka *Edison S.p.A.* piederošā preču zīme Nr. 003315991 tostarp ietver arī “elektroenerģiju”;
- pakārtoti, atcelt pārsūdzēto spriedumu un nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai;
- katrā ziņā piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Vispārējā tiesa ir kļūdījusi, apgalvojot, ka elektroenerģijas ietveršana EUIPO izstrādātajā “pelēkajā sarakstā” paziņojumu sniegšanai atbilstoši Regulas par Eiropas Savienības preču zīmi 28. panta 8. punktam (41., 46. un 54. punkts) pierādot, ka Nicas klasifikācijas 8. redakcijas 4. klases virsrakstu parastā un skaidrā nozīmē elektroenerģija šajā klasē nav ietverta. Pirmkārt, tiesību kļūda izriet no tā, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas ierobežošanas lūgums tika iesniegts 2015. gada 15. jūnijā, bet dokuments, uz kuru atsauca EUIPO, tika sagatavots ar 2016. gada 8. februāra Paziņojumu Nr. 1/2016. Otrkārt, tiesību kļūda ir arī uzskatīt par pierādījumu elementu kāda termina izslēgšanu no “pelēkā saraksta”, kurš ir tikai nesaistošas interpretācijas kopums.
2. Vispārējā tiesa ir kļūdaini atzinusi, ka vienīgi ķermeniskas preces, kas pašas par sevi spontāni ražo gaismu, var tikt uzskatītas par “vielu apgaismošanas nolūkiem”. Tiesību kļūda esot tajā, ka kompetentās iestādes un saimnieciskās darbības subjekti klasificē preces, ņemot vērā to apgaismošanas funkcijas, klasificējot elektroenerģiju kā precī, kas rada gaismu un peļņu, neraugoties uz šīs preces ķermeniskumu tīri fiziskā ziņā.
3. Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, jo, ja tiek apgalvots, ka termins “fuel” ietver arī degvielu, ir skaidrs, ka termins “fuel” ir saprotams tik plaši, ka tas ietver arī tādas preces, kas pēc to rakstura netiek izmantotas motoru darbināšanai, izmantojot to pašu degvielu, kā tas tieši ir elektroenerģijas gadījumā.
4. Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu interpretācijā, uzskatot, ka elektroenerģija neietilpst jēdzienā “motor fuel”, pilnībā neņemdamā vērā tās funkcionālās raksturiezīmes.
5. Vispārējā tiesa ir pieļāvusi acīmredzamu tiesību kļūdu, nospriežot, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas iesniegtie pierādījumi nav pietiekami, lai pierādītu, ka elektroenerģija ietilpst 4. klasē.
6. Turklāt Vispārējā tiesa ir balstījusi savu nolēmumu arī uz EUIPO iesniegto dokumentu Nr. 1, uzskatot, ka šis dokuments ir datēts ar 2003. gada augustu, lai gan tas acīmredzami ir datēts ar 2003. gada jūniju.
7. Vispārējā tiesa ir vienīgi apstiprinājusi juridisko situāciju un lēmumus, kuriem nav pamatojuma, lai gan tā pieņēma apelācijas sūdzības iesniedzējas un EUIPO iesniegtos pierādījumu elementus. Apgalvot, ka tirgū ir pieejami elektrotansports līdzekļi un pēc tam noliegt, ka saimnieciskās darbības subjekti (proti, šie paši minēto transportlīdzekļu ražotāji) uzskata elektroenerģiju par degvielu, kaut vai par alternatīvu degvielu, ir pretrunā jebkādi loģikai, un līdz ar to EUIPO un Vispārējās tiesas nolēmumiem nav pamatojuma.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 10. aprīlī iesniedza Curtea de Apel Constanța (Rumānija) — Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Tulcea/SC Piscicola Tulcea SA

(Lieta C-294/19)

(2019/C 288/16)

Tiesvedības valoda — rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel Constanța

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzēja — atbildētāja pirmajā instancē: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Tulcea

Atbildētāja apelācijas instancē — prasītāja pirmajā instancē: SC Piscicola Tulcea SA

Prejudiciālais jautājums

Vai Padomes Regulas (EK) Nr. 73/2009 (2009. gada 19. janvāris), ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, kā arī groza Regulas (EK) Nr. 1290/2005, (EK) Nr. 247/2006, (EK) Nr. 378/2007 un atceļ Regulu (EK) Nr. 1782/2003⁽¹⁾, 2. panta un 34. panta 2. punkta noteikumi un Komisijas Regulas (EK) Nr. 1120/2009 (2009. gada 29. oktobris), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par to, kā īstenot vienotā maksājuma shēmu, kura paredzēta III sadaļā Padomes Regulā (EK) Nr. 73/2009, ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem⁽²⁾, 2. panta noteikumi ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā ir tāds valsts tiesiskais regulējums, kas tādos apstākļos kā pamatlietā izskatāmajā strīdā no maksājumu samaksas izslēdz lauksaimniekus tādēļ, ka akvakultūras iekārtas, kas izmantotas kā aramzeme, nav "lauksaimniecībā izmantojama platība" Regulas Nr. 1120/2009 2. panta izpratnē, jo to neuzskata par zemes platību, par kuru ir tiesības pretendēt uz atbalstu atbilstoši Regulas (EK) Nr. 73/2009 34. panta 2. punktam?

⁽¹⁾ OV 2009, L 30, 16. lpp.

⁽²⁾ OV 2009, L 316, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 11. aprīlī iesniedza Corte suprema di cassazione (Itālija) — Istituto Nazionale della Previdenza Sociale/WS

(Lieta C-302/19)

(2019/C 288/17)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte suprema di cassazione

Pamatlietas puses

Kasācijas sūdzības iesniedzējs: Istituto Nazionale della Previdenza Sociale

Pretsūdzības iesniedzējs: WS

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/98/ES ⁽¹⁾ (2011. gada 13. decembris) 12. panta 1. punkta e) apakšpunkts, kā arī vienlīdzīgas attieksmes starp vienotas uzturēšanās un darba atļaujas turētājiem un valsts pilsoņiem princips ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā ir tāds valsts tiesiskais regulējums, uz kura pamata pretēji tam, kas paredzēts dalībvalsts pilsoņiem, no kodolģimenes locekļu skaita, lai aprēķinātu kodolģimenes pabalstu, tiek izslēgti darba ņēmēja, kurš ir vienotās atļaujas turētājs un trešās valsts valstspiederīgais, ģimenes locekļi, ja viņi dzīvo trešajā izcelsmes valstī?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/98/ES (2011. gada 13. decembris) par vienotu pieteikšanās procedūru, lai trešo valstu valstspiederīgajiem izsniegtu vienotu uzturēšanās un darba atļauju dalībvalsts teritorijā, un par vienotu tiesību kopumu trešo valstu darba ņēmējiem, kuri kādā dalībvalstī uzturas likumīgi (OV 2011, L 343, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 11. aprīlī iesniedza Corte suprema di cassazione (Itālija) — Istituto Nazionale della Previdenza Sociale/VR

(Lieta C-303/19)

(2019/C 288/18)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte suprema di cassazione

Pamatlietas puses

Kasācijas sūdzības iesniedzējs: Istituto Nazionale della Previdenza Sociale

Pretsūdzības iesniedzējs: VR

Prejudiciālais jautājums

Vai Padomes Direktīvas 2003/109/EK ⁽¹⁾ (2003. gada 25. novembris) 11. panta 1. punkta d) apakšpunkts, kā arī vienlīdzīgas attieksmes starp pastāvīgajiem iedzīvotājiem un valsts pilsoņiem princips ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā ir tāds valsts tiesiskais regulējums, uz kura pamata pretēji tam, kas paredzēts dalībvalsts pilsoņiem, no kodolģimenes locekļu skaita, lai aprēķinātu kodolģimenes pabalstu, tiek izslēgti darba ņēmēja, kurš ir pastāvīgais iedzīvotājs un trešās valsts valstspiederīgais, ģimenes locekļi, ja viņi dzīvo trešajā izcelsmes valstī?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 2003/109/EK (2003. gada 25. novembris) par to trešo valstu pilsoņu statusu, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji (OV 2004, L 16, 44. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 12. aprīlī iesniedza Curtea de Apel Constanța (Rumānija) — Ira Invest SRL/Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Tulcea

(Lieta C-304/19)

(2019/C 288/19)

Tiesvedības valoda — rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel Constanța

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzēja — prasītāja pirmajā instancē: Ira Invest SRL

Atbildētāja apelācijas tiesvedībā un pirmajā instancē: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Tulcea

Prejudiciālais jautājums

Vai Regulas (ES) Nr. 1307/2013 ⁽¹⁾ 4. panta 1. punkta b), c), e) un f) apakšpunkta, 21. panta 1. punkta un 32. panta 1.-5. punkta normas ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kas pamatlietā minētajos apstākļos izslēdz lauksaimnieku no tiesībām uz maksājumu tādēļ, ka zeme ar akvakultūras platībām, kas izmantota kā aramzeme, nav uzskatāma par "lauksaimniecības zemi" šīs regulas 4. panta nozīmē?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1307/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 637/2008 un Padomes Regulu (EK) Nr. 73/2009 (OV 2013, L 347, 608. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 23. aprīlī iesniedza Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itālija) — EB/Presidenza del Consiglio dei Ministri u.c.

(Lieta C-326/19)

(2019/C 288/20)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Pamatlietas puses

Prasītājs: EB

Atbildētājas: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca — MIUR, Università degli Studi Roma Tre

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai, lai gan dalībvalstīm nav vispārēja pienākuma paredzēt darba līgumu uz noteiktu laiku pārveidošanu darba līgumā uz nenoteiktu laiku, Padomes Direktīvā 1999/70/EK (1999. gada 28. jūnijs) par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamat nolīgumu par darbu uz noteiktu laiku ietvertā pamat nolīguma ⁽¹⁾ 5. klauzula ar nosaukumu "Pasākumi, lai novērstu ļaunprātīgu izmantošanu", ņemot vērā arī līdzvērtības principu, liedz tādu valsts tiesisku regulējumu kā 2015. gada 15. jūnija Leģislatīvā dekrēta Nr. 81 29. panta 2. punkta d) apakšpunkts un 4. punkts un 2001. gada 30. marta Leģislatīvā dekrēta Nr. 165 36. panta 2. punkts un 5. punkts, kas universitātes pētniekiem, kas ir pieņemti darbā ar līgumu uz noteiktu laiku, kura ilgums ir trīs gadi un kas ir pagarināms uz diviem gadiem saskaņā ar 2010. gada Likuma Nr. 240 24. panta 3. punkta a) apakšpunktu, aizliedz sekojošu darba tiesisko attiecību uz nenoteiktu laiku nodibināšanu?
- 2) Vai, lai gan dalībvalstīm nav vispārēja pienākuma paredzēt darba līgumu uz noteiktu laiku pārveidošanu darba līgumā uz nenoteiktu laiku, Padomes Direktīvā 1999/70/EK (1999. gada 28. jūnijs) par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamat nolīgumu par darbu uz noteiktu laiku ietvertā pamat nolīguma 5. klauzula ar nosaukumu "Pasākumi, lai novērstu ļaunprātīgu izmantošanu", ņemot vērā arī līdzvērtības principu, aizliedz to, ka tādu valsts tiesisku regulējumu kā 2015. gada 15. jūnija Leģislatīvā dekrēta Nr. 81 29. panta 2. punkta d) apakšpunkts un 4. punkts un 2001. gada 30. marta Leģislatīvā dekrēta Nr. 165 36. panta 2. punkts un 5. punkts attiecīgās dalībvalsts tiesas piemēro tā, ka tiesības saglabāt darba tiesiskās attiecības ir piešķirtas personām, kuras valsts administrācija nodarbina saskaņā ar elastīgu darba līgumu, kam piemērojamas darba tiesību normas ar privāto tiesību raksturu, taču šīs tiesības netiek vispārīgi atzītas darbiniekiem, kurus šī administrācija nodarbina uz noteiktu laiku saskaņā ar administratīvajām tiesībām atbilstoši publiskajām tiesībām, jo valsts tiesiskajā regulējumā nav (iepriekš minēto valsts tiesību normu rezultātā) cita efektīva pasākuma, ar kuru sodīt par šādu ļaunprātīgu izmantošanu attiecībā pret pēdējām minētajām personām?
- 3) Vai, lai gan dalībvalstīm nav vispārēja pienākuma paredzēt darba līgumu uz noteiktu laiku pārveidošanu darba līgumā uz nenoteiktu laiku, Padomes Direktīvā 1999/70/EK (1999. gada 28. jūnijs) par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamat nolīgumu par darbu uz noteiktu laiku ietvertā pamat nolīguma 5. klauzula ar nosaukumu "Pasākumi, lai novērstu ļaunprātīgu izmantošanu", ņemot vērā arī līdzvērtības principu, liedz [...] tādu valsts tiesisku regulējumu kā 2010. gada 30. decembra Likuma Nr. 240 24. panta 1. un 3. punkts, kurā ir paredzēta līgumu uz noteiktu laiku starp pētniekiem un universitātēm noslēgšana un pagarināšana kopā uz pieciem gadiem (trīs gadi ar iespējamo pagarinājumu uz diviem gadiem), ar nosacījumu, ka līguma noslēgšana notiek "programmā pieejamo resursu ietvaros, lai veiktu pētījumu, mācību, papildu mācību un studentu apkalpošanas darbības", ka arī ar nosacījumu, ka līguma pagarināšana ir iespējama, ja ir iegūts "veikto mācību un pētniecisko darbību pozitīvs novērtējums", nenosakot objektīvus un pārredzamus kritērijus, lai pārbaudītu, vai šādu līgumu noslēgšana un pagarināšana faktiski atbilst reālām vajadzībām, tās ir piemērotas izvirzītā mērķa sasniegšanai un ir vajadzīgas šim nolūkam, un tādējādi ietverot reālu risku, ka notiks šī veida līgumu ļaunprātīga izmantošana, pretrunā pamat nolīguma mērķim un lietderīgai iedarbībai?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 1999/70/EK (1999. gada 28. jūnijs) par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamat nolīgumu par darbu uz noteiktu laiku (OV 1999, L 175, 43. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 23. aprīlī iesniedza Tribunale di Milano (Itālija) —
Condominio di Milano/Eurothermo SpA

(Lieta C-329/19)

(2019/C 288/21)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Milano

Pamatlietas puses

Prasītājs: Condominio di Milano

Atbildētāja: Eurothermo SpA

Prejudiciālais jautājums

Vai Direktīvā 93/13/EK ⁽¹⁾ paredzētais patērētāja jēdziens liedz kā patērētāju kvalificēt subjektu (kā daudzdzīvokļu nams Itālijas tiesību sistēmas izpratnē), kas neiekļaujas “fiziskas personas” vai “juridiskas personas” jēdzienā, ja šis subjekts noslēdz līgumu nolūkos, kas ir ārpus tā profesionālās darbības, un ir vājākā pozīcijā, salīdzinot ar pārdevēju vai pakalpojumu sniedzēju gan attiecībā uz iespēju risināt sarunas par darījuma noslēgšanu, gan attiecībā uz informētības līmeni?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV 1993, L 95, 29. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 24. aprīlī iesniedza Landgericht Stuttgart (Vācija) — Eurowings GmbH/GD, HE, IF

(Lieta C-334/19)

(2019/C 288/22)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Stuttgart

Pamatlietas puses

Prasītāja: Eurowings GmbH

Atbildētāji: GD, HE, IF

Prejudiciālie jautājumi

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 ⁽¹⁾, noteikumi, it īpaši 5. panta 3. punkts, ir jāinterpretē tādējādi, ka gaisa pārvadātāja, kas “apkalpojošajam gaisa pārvadātājam” regulas 2. panta b) punkta izpratnē saskaņā ar līgumu par lidmašīnas ar apkalpi nomu (“wet lease”) iznomā lidmašīnu kopā ar apkalpi, taču par lidojumiem neuzņemas operatīvo atbildību, lidojumu apkalpes personāla ievērojamas daļas spontānai prombūtni slimības dēļ (“neorganizēts streiks”) ir tādas sekas, ka arī “apkalpojošais gaisa pārvadātājs” nevar atsaukties uz “ārkārtējiem apstākļiem” regulas 5. panta 3. punkta izpratnē atbilstoši 2018. gada 17. aprīļa spriedumam, *Krüsemann u.c.* ⁽²⁾?

⁽¹⁾ OV 2004, L 46, 1. lpp.

⁽²⁾ EU:C:2018:258

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 6. maijā iesniedza Curtea de Apel Pitești (Rumānija) — Asociația “Forumul Judecătorilor din România”, Asociația “Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor”, OL/Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Procurorul General al României

(Lieta C-355/19)

(2019/C 288/23)

Tiesvedības valoda — rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel Pitești

Pamatlietas puses

Prasītājas: Asociația “Forumul Judecătorilor din România”, Asociația “Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor”, OL

Atbildētāja: Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Procurorul General al României

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai sadarbības un pārbaudes mehānisms (SPM), kas izveidots ar Eiropas Komisijas Lēmumu 2006/928/EK (2006. gada 13. decembris) ⁽¹⁾, ir uzskatāms par Eiropas Savienības iestādes pieņemtu aktu LESD 267. panta izpratnē, kura interpretāciju var lūgt Eiropas Savienības Tiesai?
- 2) Vai ar Komisijas Lēmumu 2006/928/EK (2006. gada 13. decembris) izveidotā sadarbības un pārbaudes mehānisma (SPM) saturs, būtība un darbība laikā ietilpst Līguma par Bulgārijas Republikas un Rumānijas pievienošanos Eiropas Savienībai, ko Rumānija 2005. gada 25. aprīlī parakstīja Luksemburgā, piemērošanas jomā? Vai saistībā ar minēto mehānismu sagatavotajos ziņojumos formulētās prasības Rumānijai ir saistošas?
- 3) Vai Līguma par Eiropas Savienību 2. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstīm ir jāievēro tiesiskas valsts kritēriji, kas ir paredzēti arī ziņojumos, kuri ir sagatavoti saskaņā ar sadarbības un pārbaudes mehānismu (SPM), kas ir izveidots ar Eiropas Komisijas Lēmumu 2006/928/EK (2006. gada 13. decembris), gadījumā, ja ir steidzami izveidota prokuratūras nodaļa, kas izmeklēs vienīgi tiesnešu izdarītos noziedzīgus nodarījumus, kuri rada īpašas bažas saistībā ar cīņu pret korupciju, jo to varētu izmantot kā papildu instrumentu, lai iebiedētu tiesnešus un izdarītu spiedienu uz tiem?
- 4) Vai Līguma par Eiropas Savienību 19. panta 1. punkta otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstīm ir jāpieņem efektīvas tiesiskas aizsardzības nodrošināšanai nepieciešamie pasākumi jomās, uz kurām attiecas Savienības tiesības, novēršot jebkādu politiskās ietekmes risku kriminālprocesos pret tiesnešiem gadījumā, ja ir steidzami izveidota prokuratūras nodaļa, kas izmeklēs vienīgi tiesnešu izdarītos noziedzīgus nodarījumus, kuri rada īpašas bažas saistībā ar cīņu pret korupciju, jo to varētu izmantot kā papildu instrumentu, lai iebiedētu tiesnešus un izdarītu spiedienu uz tiem?

⁽¹⁾ Komisijas Lēmums (2006. gada 13. decembris), ar ko izveido mehānismu, lai nodrošinātu sadarbību un pārliecinātos par Rumānijā sasniegto, novēršot noteiktus trūkumus tādās jomās kā tiesu sistēmas reforma un cīņa pret korupciju (OV 2006, L 354, 56. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 6. maijā iesniedza Curte de Casație și Justiție (Rumānija) — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție, PM, RO, SP, TQ/QN, UR, VS, WT, Autoritatea Națională pentru Turism, Agenția Națională de Administrare Fiscală, SC Euro Box Promotion SRL

(Lieta C-357/19)

(2019/C 288/24)

Tiesvedības valoda — rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curte de Casație și Justiție

Pamatlietas puses

Prasītāji: Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție, PM, RO, SP, TQ

Atbildētāji: QN, UR, VS, WT, Autoritatea Națională pentru Turism, Agenția Națională de Administrare Fiscală, SC Euro Box Promotion SRL

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Līguma par Eiropas Savienību 19. panta 1. punkts, Līguma par Eiropas Savienības darbību 325. panta 1. punkts, Konvencijas, kas izstrādāta, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienību K3. pantu, par Eiropas Kopienu finansiālo interešu aizsardzību, 1. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts un 2. panta 1. punkts, kā arī tiesiskās drošības princips ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj to, ka iestāde, kas neietilpst tiesu varā, — *Curtea Constituțională a României* (Rumānijas Konstitucionālā tiesa), — pieņem nolēmumu, kurā lemj par tiesu kolēģiju sastāva likumību, tādējādi radot priekšnoteikumus, lai apmierinātu ārkārtas prasības pieteikumus par noteiktā laikposmā pasludinātajiem galīgiem spriedumiem?
- 2) Vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj to, ka iestāde, kas neietilpst tiesu varā, saskaņā ar valsts tiesībām saistošā veidā konstatē neatkarības un objektivitātes trūkumu tiesas kolēģijai, kurā ietilpst tiesnesis ar vadošām funkcijām un kas ir iecelta nevis pēc nejausības principa, bet gan pamatojoties uz pārskatāmu noteikumu, kuru puses zina un neapstrīd un kas ir piemērojams visās lietās, kuras izskata minētā tiesas kolēģija?
- 3) Vai Savienības tiesību pārkums ir jāinterpretē tādējādi, ka tas atļauj valsts tiesai nepiemērot saskaņā ar valsts tiesībām saistošo konstitucionālās tiesas nolēmumu, kas ir pasludināts lietā, kura ir saistīta ar konstitucionālo konfliktu?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 7. maijā iesniedza Tribunalul Galați (Rumānija) — XU u.c./SC Credit Europe Ipotecar IFN SA un Credit Europe Bank

(Lieta C-364/19)

(2019/C 288/25)

Tiesvedības valoda — rumāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunalul Galați

Pamatlietas puses

Prasītāji: XU, YV, ZW, AU, BZ, CA, DB, EC

Atbildētājas: SC Credit Europe Ipotecar IFN SA un Credit Europe Bank

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 93/13/EEK ⁽¹⁾ 1. panta 2. punkts un 4. panta 2. punkts, kā tie interpretēti lietā C-186/16 *Andriuc* u.c., ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, kad noteikums par valūtas maiņas risku atspoguļo valsts tiesību normu, valsts tiesai ir prioritāri jāpārbauda direktīvas 1. panta 2. punktā minētā aizlieguma nozīmīgums, vai tomēr tas, vai profesionālis ir ievērojis direktīvas 4. panta 2. punktā noteikto informēšanas pienākumu, — iepriekš neizvērtējot direktīvas 1. panta 2. punkta noteikumus?
- 2) Vai Direktīvas 93/13/EEK 1. panta 2. punkts un 4. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, kad profesionālis pirms aizdevuma līguma noslēgšanas nav izpildījis patērētāja informēšanas pienākumu, tas var izmantot direktīvas 1. panta 2. punktā noteiktās normas, lai no negodīguma izvērtējuma būtu izslēgts līguma noteikums par valūtas maiņas risku, kas atspoguļo valsts likuma noteikumus?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV 1993, L 95, 29. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 8. maijā iesniedza Verwaltungsgericht Schwerin (Vācija)
— FD/Staatliches Amt für Landwirtschaft und Umwelt Mittleres Mecklenburg**

(Lieta C-365/19)

(2019/C 288/26)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Schwerin

Pamatlietas puses

Prasītāja: FD

Atbildētāja: Staatliches Amt für Landwirtschaft und Umwelt Mittleres Mecklenburg

Prejudiciālais jautājums

Vai Regulas (ES) 1307/2013 ⁽¹⁾ 30. panta 6. punkts — šajā gadījumā skatīts kopā ar Deleģētās regulas (ES) 639/2014 ⁽²⁾ 28. panta 2. punktu — pamato tiesības uz maksājumtiesību piešķiršanu par 2016. pieprasījuma gadu gados jaunam lauksaimniekam arī tad, ja tam, pamatojoties uz Regulas (ES) 1307/2013 24. pantu, jau iepriekš no 2015. gada valsts maksimālā apjoma ir tikušas bez maksas piešķirtas maksājumtiesības atbilstoši tā toreiz apsaimniekotajai platībai?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 637/2008 un Padomes Regulu (EK) Nr. 73/2009 (OV 2013, L 347, 608. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas Deleģētā regula (2014. gada 11. marts), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1307/2013, ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām, un ar kuru groza minētās regulas X pielikumu (OV 2014, L 181, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 13. maijā iesniedza Bundesfinanzhof (Vācija) — HF/Finanzamt Bad Neuenahr-Ahrweiler

(Lieta C-374/19)

(2019/C 288/27)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Pamatlietas puses

Prasītāja: HF

Atbildētāja: Finanzamt Bad Neuenahr-Ahrweiler

Prejudiciālais jautājums

Vai nodokļa maksātājam, kurš izveido ieguldījumu objektu nolūkā to izmantot ar nodokli apliekamiem darījumiem ar tiesībām uz priekšnodokļa atskaitīšanu (šajā gadījumā — ēkas būvniecība kafējnīcas darbībai), ir jāveic atskaitījuma koriģēšana saskaņā ar Direktīvas 2006/112 ⁽¹⁾ 185. panta 1. punktu un 187. pantu, ja tas pārtrauc veikt darbību, kura sniedz tiesības uz priekšnodokļa atskaitīšanu (šajā gadījumā — kafējnīcas darbību), un ieguldījuma objekts turpmāk paliek nelietots tādā apmērā, kādā tas iepriekš tika izmantots ar nodokli apliekamiem darījumiem?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 15. maijā iesniedza Oberlandesgericht Düsseldorf (Vācija) — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V./Deutsche Apotheker- und Ärztebank eG

(Lieta C-380/19)

(2019/C 288/28)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Düsseldorf

Pamatlietas puses

Prasītāja: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Atbildētāja: Deutsche Apotheker- und Ärztebank eG

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2013/11/ES ⁽¹⁾ 13. panta 2. punktā noteiktais informēšanas pienākums vispārīgajos noteikumos minēt informāciju atbilstoši 13. panta 1. punktam rodas jau tad, kad tirgotājs savā tīmekļa vietnē, kurā netiek slēgti līgumi, dara pieejamu vispārīgo noteikumu lejupielādi?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša: vai šādā gadījumā tirgotājs izpilda savu pienākumu minēt informāciju vispārīgajos noteikumos arī tad, ja tas informāciju sniedz nevis failā, kas paredzēts lejupielādei, bet citā uzņēmuma tīmekļa vietnes vietā?
- 3) Vai tirgotājs izpilda savu pienākumu minēt informāciju vispārīgajos noteikumos, ja tas patērētājam papildus dokumentam ar vispārīgajiem noteikumiem atsevišķā dokumentā izsniedz arī paša sagatavotu cenu lapu un specififikāciju, kurā ir ietverta Direktīvas 13. panta 1. punktā noteiktā informācija?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/11/ES (2013. gada 21. maijs) par patērētāju strīdu alternatīvu izšķiršanu un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2006/2004 un Direktīvu 2009/22/EK (OV 2013, L 165, 63. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 15. maijā iesniedza Curtea de Apel Cluj (Rumānija) — SC Banca E S.A./G.D.

(Lieta C-381/19)

(2019/C 288/29)

Tiesvedības valoda — rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel Cluj

Pamatlietas puses

Prasītāja: SC Banca E S.A.

Atbildētāja: G.D.

Prejudiciālais jautājums

Vai saistībā ar Savienības tiesību pārākumu tiesiskās drošības un efektivitātes principi ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj to, ka strīdā par patērētāju tiesību aizsardzību procesuālās normas — ar saistošu *Curtea Constituțională* (Konstitucionālā tiesa, Rumānija) nolēmumu, kas īstenots, pieņemot likumu par *Codul de procedură civilă* (Civilprocesa kodekss) grozījumu, ar ko pieņem jaunu tiesiskās aizsardzības līdzekli, kuru var izmantot profesionālis un kā rezultātā paildzinās tiesvedības laiks un palielinās izmaksas — tiek grozītas pēc tam, kad patērētājs ir vērsies tiesu iestādē?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 22. maijā iesniedza Tribunalul București (Rumānija) —
AX/Statul Român — Ministerul Finanțelor Publice

(Lieta C-397/19)

(2019/C 288/30)

Tiesvedības valoda — rumāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunalul București

Pamatlietas puses

Prasītājs: AX

Atbildētāja: Statul Român — Ministerul Finanțelor Publice

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai sadarbības un pārbaudes mehānisms (SPM), kas izveidots ar Komisijas Lēmumu 2006/928/EK (2006. gada 13. decembris) (¹), ir uzskatāms par Eiropas Savienības iestādes pieņemtu tiesību aktu LESD 267. panta izpratnē, kura interpretāciju var lūgt Eiropas Savienības Tiesai?
- 2) Vai sadarbības un pārbaudes mehānisms (SPM), kas izveidots ar Komisijas Lēmumu 2006/928/EK (2006. gada 13. decembris), ir uzskatāms par Līguma par Bulgārijas Republikas un Rumānijas pievienošanu Eiropas Savienībai, ko Rumānija 2005. gada 25. aprīlī parakstīja Luksemburgā, neatņemamu sastāvdaļu un ir interpretējams un piemērojams saskaņā ar minētā Līguma normām? Vai saistībā ar minēto mehānismu sagatavotajos ziņojumos formulētās prasības Rumānijas valstij ir saistošas un, apstiprinošas atbildes gadījumā, vai valsts tiesai, kurai savas jurisdikcijas ietvaros ir jāpiemēro Savienības tiesību normas, ir pienākums garantēt minēto normu piemērošanu, vajadzības gadījumā pēc savas ierosmes nepiemērojot valsts tiesību normas, kuras ir pretrunā prasībām, kas ir formulētas ziņojumos, kas ir sagatavoti, piemērojot minēto mehānismu?

- 3) Vai Līguma par Eiropas Savienību 2. pants, skatot to kopsakarā ar 4. panta 3. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka Rumānijas pienākums ievērot saistībā ar sadarbības un pārbaudes mehānismu (SPM), kas ir izveidots ar Komisijas Lēmumu 2006/928/EK (2006. gada 13. decembris), sagatavotajos ziņojumos noteiktās prasības ietilpst dalībvalsts pienākumā ievērot tiesiskas valsts principus?
- 4) Vai Līguma par Eiropas Savienību 2. pants, skatot to kopsakarā ar 4. panta 3. punktu, it īpaši pienākums ievērot tiesiskas valsts vērtības, nepieļauj tādu valsts tiesisku regulējumu kā Likuma Nr. 303/2004 Par tiesnešu un prokuroru statusu 96. panta 3. punkta a) apakšpunkts, kurā tiesas kļūda ir lakoniskā un abstraktā veidā definēta kā procesuālo aktu izpilde, acīmredzami pārkāpjot materiāltiesiskās un procesuālās tiesību normas, nenorādot pārkāpto tiesību normu raksturu, minēto tiesību normu *ratione materiae* un *ratione temporis* piemērošanas jomu tiesvedībā, tiesību normu pārkāpuma konstatējuma veidus, termiņu un procedūras, iestādi, kurai ir kompetence konstatēt minēto tiesību normu pārkāpumu, izraisot iespēju izdarīt netiešu spiedienu uz tiesnešiem [un prokuroriem]?
- 5) Vai Līguma par Eiropas Savienību 2. pants, skatot to kopsakarā ar 4. panta 3. punktu, it īpaši pienākums ievērot tiesiskas valsts vērtības, nepieļauj tādu valsts tiesisku regulējumu kā Likuma Nr. 303/2004 Par tiesnešu un prokuroru statusu 96. panta 3. punkta b) apakšpunkts, kurā tiesas kļūda ir definēta kā tāda galīga sprieduma pasludināšana, kas ir acīmredzamā pretrunā tiesību aktiem vai ir pretstatā faktiskajai situācijai, kura izriet no tiesvedībā iegūtiem pierādījumiem, nenorādot minētās pretrunas konstatēšanas procedūru un precīzi nedefinējot šīs tiesas nolēmuma pretrunas nozīmi saistībā ar piemērojamām tiesību normām un faktisko situāciju, kas izraisa iespēju bloķēt tiesnešu (un prokuroru) veikto tiesību aktu un pierādījumu interpretācijas darbību?
- 6) Vai Līguma par Eiropas Savienību 2. pants, skatot to kopsakarā ar 4. panta 3. punktu, it īpaši pienākums ievērot tiesiskas valsts vērtības, nepieļauj tādu valsts tiesisku regulējumu kā Likuma Nr. 303/2004 Par tiesnešu un prokuroru statusu 96. panta 3. punkts, saskaņā ar kuru tiesneša (vai prokurora) civiltiesiska mantiska atbildība pret valsti tiek atzīta vienīgi pamatojoties uz valsts vērtējumu un, iespējams, inspekcijas konsultatīvo atzinumu par tiesneša vai prokurora tīšu nolūku vai rupju neuzmanību, pieļaujot materiāltiesisku kļūdu, neparedzot tiesneša vai prokurora iespēju pilnībā izmantot savas tiesības uz aizstāvību, tādējādi radot iespēju patvaļīgi uzsākt un pabeigt tiesneša vai prokurora mantiskās atbildības pret valsti atzīšanas procedūru?
- 7) Vai Līguma par Eiropas Savienību 2. pants, it īpaši pienākums ievērot tiesiskas valsts vērtības, nepieļauj tādu valsts tiesisku regulējumu kā Rumānijas Kriminālprocesa kodeksa 539. panta 2. punkta pēdējais teikums, to skatot kopā ar 541. panta 2. un 3. punktu, kas *sine die* [uz nenoteiktu laiku] un netiešā veidā piešķir atbildētājam ārkārtas *sui generis* pārsūdzības līdzekli galīgajam tiesas nolēmumam par apcietinājuma likumību gadījumā, ja apsūdzētā persona tiek attaisnota, pārsūdzības līdzekli, kas tiek izskatīts vienīgi civillietu tiesā, ja apcietinājuma pirmstiesas procesā pretlikumība nav konstatēta ar krimināllietu tiesas spriedumu, pārkāpjot tiesību normu paredzamības un pieejamības, tiesas specializācijas un tiesiskās noteiktības principus?

(¹) Komisijas Lēmums (2006. gada 13. decembris), ar ko izveido mehānismu, lai nodrošinātu sadarbību un pārliecinātos par Rumānijā sasniegto, novēršot noteiktus trūkumus tādās jomās kā tiesu sistēmas reforma un cīņa pret korupciju (OV 2006, L 354, 56. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 23. maijā iesniedza Kammergericht Berlin (Vācija) — BY

(Lieta C-398/19)

(2019/C 288/31)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Kammergericht Berlin

Pamatlietas puses

Kriminālvajāšanā esošā persona: BY

Piedaloties: Generalstaatsanwaltschaft Berlin

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai principi, kuri konstatēti Tiesas 2016. gada 6. septembra spriedumā lietā *Petruhhin* (C-182/15) ⁽¹⁾ par LESD 18. un 21. panta piemērošanu gadījumos, kad ir saņemts trešās valsts izdošanas lūgums attiecībā uz Savienības pilsoni, ir piemērojami arī gadījumos, ja šī kriminālvajāšanā esošā persona uz dzīvi dalībvalstī, kurai lūdz izdošanu, ir pārcēlusies laikā, kad tā vēl nebija Savienības pilsone?
- 2) Vai, pamatojoties uz Tiesas 2016. gada 6. septembra spriedumu lietā *Petruhhin* (C-182/15), dalībvalstij, kurai lūdz izdošanu un kura ir personas mītnes zeme, ir pienākums prasīt trešajai valstij, kas ir lūgusi izdošanu, pārsūtīt izdodamās personas pārņemšanas lietas materiālus pārbaudes veikšanai?
- 3) Vai, pamatojoties uz Tiesas 2016. gada 6. septembra spriedumu lietā *Petruhhin* (C-182/15), dalībvalstij, kurai trešā valsts ir lūgusi izdot Savienības pilsoni, ir pienākums atteikt izdošanu un pašai pārņemt kriminālvajāšanu, ja šai dalībvalstij saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem tas ir iespējams?

⁽¹⁾ EU:C:2016:630.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 24. maijā iesniedza Hof van Cassatie (Beļģija) — Vos Aannemingen BVBA/Belgische Staat

(Lieta C-405/19)

(2019/C 288/32)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hof van Cassatie

Pamatlietas puses

Prasītāja: Vos Aannemingen BVBA

Atbildētāja: Belgische Staat

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 77/388/EEK ⁽¹⁾ 17. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka apstākļi, ka izmaksas sniedz labumu trešajai personai, kā tas ir šajā gadījumā, kad attīstītājs, pārdodot dzīvokļus, sedz reklāmas un administratīvās izmaksas, kā arī starpniecības maksas, kas sniedz labumu arī zemes īpašniekiem, pieļauj to, ka uz izmaksām attiecināto PVN var pilnībā atskaitīt, ja tiek konstatēts, ka pastāv tieša un tūlītēja saikne starp nodokļa maksātāja izmaksām un saimniecisko darbību un labums trešajai personai attiecībā pret nodokļa maksātāja uzņēmuma vajadzībām ir sekundārs?

- 2) Vai šo principu piemēro arī tad, ja tās nav vispārējās izmaksas, bet gan izmaksas, kas ir attiecināmas uz ļoti konkrētiem vēlāk veiktiem darījumiem, kuriem piemēro PVN vai kuriem nepiemēro PVN, kā šajā gadījumā, no vienas puses, uz dzīvokļu, un, no otras puses, uz zemes pārdošanu?
- 3) Vai apstākļi, ka nodokļa maksātājam ir iespēja/tiesības daļu no izmaksām pieprasīt segt trešajai personai, kas [no tām] gūst labumu, taču tas to nedara, ietekmē jautājumu par PVN, kas piemērojams šīm izmaksām, atskaitāmību?

(¹) Padomes Sestā direktīva (1977. gada 17. maijs) par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV 1977, L 145, 1. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 24. maijā iesniedza Raad van State (Beļģija) — Katoen
Natie Bulk Terminals NV, General Services Antwerp NV/Belgische Staat**

(Lieta C-407/19)

(2019/C 288/33)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Raad van State

Pamatlietas puses

Prasītājas: Katoen Natie Bulk Terminals NV, General Services Antwerp NV

Atbildētāja: Belgische Staat

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai LESD 49., 56., 45., 34., 35., 101. vai 102. pants, attiecīgā gadījumā lasot tos kopā ar LESD 106. panta 1. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā tāds tiesiskais regulējums kā Karaļa 2004. gada 5. jūlija Dekrēta "par ostas strādnieku atzīšanu ostu teritorijās, uz kurām attiecas 1972. gada 8. jūnija Likums par darbu ostās", 1. pants, lasot to kopā ar šā dekrēta 2. pantu, proti, tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru ostas strādnieki minētā dekrēta 1. panta 1. punkta 1) apakšpunkta izpratnē saistībā ar viņu atzīšanu, ko veic no attiecīgajā apvienotajā apakškomitejā pārstāvēto darba devēju organizāciju, no vienas puses, un tajā pārstāvēto darbaņēmēju organizāciju, no otras puses, ieceltiem locekļiem izveidota apvienotā administratīvā komisija, tiek vai netiek iekļauti ostas strādnieku rezervē, ņemot vērā arī pieprasījumu pēc darbaspēka, ja vienlaikus tiek ņemts vērā, ka šai administratīvajai komisijai nav paredzēts nekāds lēmumu pieņemšanas termiņš un tās atzīšanas lēmumus var pārsūdzēt tikai tiesā?
- 2) Vai LESD 49., 56., 45., 34., 35., 101. vai 102. pants, attiecīgā gadījumā lasot tos kopā ar LESD 106. panta 1. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā tāds tiesiskais regulējums, kas ieviests ar Karaļa 2004. gada 5. jūlija Dekrēta 4. panta 1. punkta 2), 3), 6) un 8) apakšpunktu apstrīdētā Karaļa 2016. gada 10. jūlija Dekrēta 4. panta 2., 3., 4. un attiecīgi 6. punkta redakcijā, proti, tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru par ostas strādnieku var atzīt tikai ar nosacījumu, ja darbaņēmēju a) par piemērotu atzīst ārējs profilakses un arodveselības dienests, kura biedre ir saskaņā ar 1972. gada 8. jūnija Likuma "par darbu ostās" 3.bis pantu par pilnvaroto personu iecelta darba devēju organizācija, b) darbaņēmējs ir izturējis psihotehniskos testus, ko veikusi atzītas darba devēju organizācijas saskaņā ar to pašu 1972. gada 8. jūnija Likuma 3.bis pantu šim nolūkam par pilnvaroto personu norikota struktūra, c) darbaņēmējs trīs nedēļas ir apmeklējis sagatavošanās kursus par darba drošību un profesionālās kompetences iegūšanu un ir nokārtojis gala eksāmenu, kā arī d) darbaņēmējam jau ir darba līgums, bet šis

ostas strādnieks netiek iekļauts rezervē, turklāt ārvalstu ostas strādniekiem saistībā ar Karaļa 2004. gada 5. jūlija Dekrēta 4. panta 3. punktu ir jāspēj pierādīt, ka citā dalībvalstī viņi atbilst līdzīgiem nosacījumiem, lai uz viņiem vairs neattiektos šie apstrīdētajā tiesiskajā regulējumā paredzētie nosacījumi?

- 3) Vai LESD 49., 56., 45., 34., 35., 101. vai 102. pants, attiecīgā gadījumā lasot tos kopā ar LESD 106. panta 1. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā tāds tiesiskais regulējums, kas ieviests ar Karaļa 2004. gada 5. jūlija Dekrēta 2. panta 3. punktu apstrīdētā Karaļa 2016. gada 10. jūlija Dekrēta 2. panta redakcijā, proti, tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru ostas strādnieku, kuri netiek iekļauti rezervē un tāpēc darba devējs tos tieši pieņem darbā ar darba līgumu saskaņā ar 1978. gada 3. jūlija Likumu “par darba līgumiem”, atzīšanas ilgums nepārsniedz šā darba līguma darbības laiku, kā rezultātā katrreiz ir jāuzsāk jauna atzīšanas procedūra?
- 4) Vai LESD 49., 56., 45., 34., 35., 101. vai 102. pants, attiecīgā gadījumā lasot tos kopā ar LESD 106. panta 1. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā tāds tiesiskais regulējums, kas ieviests ar Karaļa 2004. gada 5. jūlija Dekrēta 13/1. pantu Karaļa 2016. gada 10. jūlija Dekrēta 17. panta redakcijā, proti, pārejas pasākums, saskaņā ar kuru trešajā prejudiciālajā jautājumā minētajam darba līgumam vispirms ir jābūt noslēgtam uz nenoteiktu laiku, no 2017. gada 1. jūlija — vismaz uz diviem gadiem, no 2018. gada 1. jūlija — vismaz uz vienu gadu, no 2019. gada 1. jūlija — vismaz uz sešiem mēnešiem un no 2010. gada 1. jūlija — uz brīvi nosakāmu darbības laiku?
- 5) Vai LESD 49., 56., 45., 34., 35., 101. vai 102. pants, attiecīgā gadījumā lasot tos kopā ar LESD 106. panta 1. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā tāds tiesiskais regulējums kā Karaļa 2004. gada 5. jūlija 15/1. pants Karaļa 2016. gada 10. jūlija Dekrēta 18. panta redakcijā, proti, (pārejas) pasākums, saskaņā ar kuru atbilstoši agrākajam tiesiskajam regulējumam atzīti ostas strādnieki automātiski tiek atzīti par ostas rezerves strādniekiem, kā rezultātā tiek ierobežota darba devēja iespēja tieši (ar līgumu uz nenoteiktu laiku) nodarbināt šos ostas strādniekus un darba devējiem tiek liegts piesaistīt labu darbaspēku, tieši noslēdzot ar viņiem līgumu uz nenoteiktu laiku un piedāvājot viņiem nodarbinātības drošību saskaņā ar vispārējām darba tiesību normām?
- 6) Vai LESD 49., 56., 45., 34., 35., 101. vai 102. pants, attiecīgā gadījumā lasot tos kopā ar LESD 106. panta 1. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā tāds tiesiskais regulējums, kas ieviests ar Karaļa 2004. gada 5. jūlija Dekrēta 4. panta 2. punktu Karaļa 2016. gada 10. jūlija Dekrēta 4. panta 7. punkta redakcijā, proti, tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru darba koplīgumā nosaka nosacījumus un kārtību, kādā ostas strādnieks var tikt nodarbināts citā ostas teritorijā, nevis tajā, kurā viņš ir atzīts, kā rezultātā tiek ierobežota darba ņēmēju mobilitāte starp ostu teritorijām, turklāt likumdevējs pats nav precizējis, par kuriem nosacījumiem vai kārtību var būt runa?
- 7) Vai LESD 49., 56., 45., 34., 35., 101. vai 102. pants, attiecīgā gadījumā lasot tos kopā ar LESD 106. panta 1. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā tāds tiesiskais regulējums, kas ieviests ar Karaļa 2004. gada 5. jūlija Dekrēta 1. panta 3. punktu Karaļa 2016. gada 10. jūlija Dekrēta 1. panta 2. punkta redakcijā, proti, tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru darba ņēmējiem (loģistikas jomā), kuri Karaļa 1973. gada 12. janvāra Dekrēta “par apvienotās komitejas ostu darbības jautājumos izveidi un tās nosaukuma un kompetences noteikšanu” 1. panta izpratnē veic darbu vietās, kur, sagatavojot preces turpmākai sadalei vai nosūtīšanai, tās tiek izmainītas tā, ka tās netieši iegūst pierādāmu pievienoto vērtību, ir jābūt saņemtiem drošības sertifikātiem, turklāt šis drošības sertifikāts, ņemot vērā faktu, ka to pieprasa darba devējs, kurš ar darba ņēmēju ir noslēdzis darba līgumu par attiecīgā darba veikšanu, ir izsniegts, uzrādot darba līgumu un personas apliecību, ievērojamās procedūras kārtība ir noteikta darba koplīgumā un likumdevējs nav ieviesis skaidrību šajā jautājumā, ir uzskatāms par atzīšanu 1972. gada 8. jūnija Likuma “par darbu ostās” izpratnē?

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 31. maijā iesniedza Bundesverwaltungsgericht (Vācija)
— Johannes Dietrich/Hessischer Rundfunk**

(Lieta C-422/19)

(2019/C 288/34)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesverwaltungsgericht

Pamatlietas puses

Prasītājs: Johannes Dietrich

Atbildētājs: Hessischer Rundfunk

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ar ekskluzīvo kompetenci, kas Savienībai saskaņā ar LESD 2. panta 1. punktu, skatot to kopsakarā ar 3. panta 1. punkta c) apakšpunktu, ir monetārās politikas jomā attiecībā uz dalībvalstīm, kuru naudas vienība ir euro, netiek pieļauts kādas šīs dalībvalsts tiesību akts, kurā ir paredzēts, ka dalībvalsts valsts iestādēm ir pienākums pieņemt euro banknotes, kad tiek izpildīti valsts varas uzlikti naudas maksājumu pienākumi?
- 2) Vai euro denominētu banknošu kā likumīga maksāšanas līdzekļa statuss, kas noteikts LESD 128. panta 1. punkta trešajā teikumā, Protokola (Nr. 4) par Eiropas Centrālo banku sistēmas Statūtiem un Eiropas Centrālās bankas Statūtiem 16. panta pirmās daļas trešajā teikumā, kā arī Padomes Regulas (EK) Nr. 974/98 (1998. gada 3. maijs) par euro ieviešanu ⁽¹⁾ 10. panta otrajā teikumā, ietver aizliegumu dalībvalsts valsts iestādēm atteikties pieņemt valsts varas uzliktu naudas maksājumu pienākumu izpildi ar šīm banknotēm, vai arī Savienības tiesības pieļauj noteikumus, kas attiecībā uz konkrētiem valsts varas uzliktiem naudas maksājumu pienākumiem liedz veikt maksājumu ar euro banknotēm?
- 3) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša un atbilde uz otro jautājumu ir noliedzīga:

Vai dalībvalsts, kuras naudas vienība ir euro, pieņemts tiesību akts Savienības ekskluzīvās kompetences jomā attiecībā uz monetāro politiku var tikt piemērots tiktāl un tik ilgi, kamēr Savienība nav izmantojusi savu kompetenci?

⁽¹⁾ OV 1998, L 139, 1. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 31. maijā iesniedza Bundesverwaltungsgericht
(Vācija) — Norbert Häring/Hessischer Rundfunk**

(Lieta C-423/19)

(2019/C 288/35)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesverwaltungsgericht

Pamatlietas puses

Prasītājs: Norbert Häring

Atbildētājs: Hessischer Rundfunk

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ar ekskluzīvo kompetenci, kas Savienībai saskaņā ar LESD 2. panta 1. punktu, skatot to kopsakarā ar 3. panta 1. punkta c) apakšpunktu, ir monetārās politikas jomā attiecībā uz dalībvalstīm, kuru naudas vienība ir euro, netiek pieļauts kādas šīs dalībvalsts tiesību akts, kurā ir paredzēts, ka dalībvalsts valsts iestādēm ir pienākums pieņemt euro banknotes, kad tiek izpildīti valsts varas uzlikti naudas maksājumu pienākumi?
- 2) Vai euro denominētu banknošu kā likumīga maksāšanas līdzekļa statuss, kas noteikts LESD 128. panta 1. punkta trešajā teikumā, Protokola (Nr. 4) par Eiropas Centrālo banku sistēmas Statūtiem un Eiropas Centrālās bankas Statūtiem 16. panta pirmās daļas trešajā teikumā, kā arī Padomes Regulas (EK) Nr. 974/98 (1998. gada 3. maijs) par euro ieviešanu ⁽¹⁾ 10. panta otrajā teikumā, ietver aizliegumu dalībvalsts valsts iestādēm atteikties pieņemt valsts varas uzliktu naudas maksājumu pienākumu izpildi ar šīm banknotēm, vai arī Savienības tiesības pieļauj noteikumus, kas attiecībā uz konkrētiem valsts varas uzliktiem naudas maksājumu pienākumiem liedz veikt maksājumu ar euro banknotēm?
- 3) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša un atbilde uz otro jautājumu ir noliedzoša:

Vai dalībvalsts, kuras naudas vienība ir euro, pieņemts tiesību akts Savienības ekskluzīvās kompetences jomā attiecībā uz monetāro politiku var tikt piemērots tiktāl un tik ilgi, kamēr Savienība nav izmantojusi savu kompetenci?

⁽¹⁾ OV 1998, L 139, 1. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 29. maijā iesniedza Curtea de Apel București (Rumānija)
— Cabinet de avocat UR/Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a
Finanțelor Publice București u.c.**

(Lieta C-424/19)

(2019/C 288/36)

Tiesvedības valoda — rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel București

Pamatlietas puses

Prasītājs: Cabinet de avocat UR

Atbildētāji: Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice, MJ, NK

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes Direktīvas 2006/112/EK (par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu) ⁽¹⁾ 9. panta 1. punkta piemērošanas ietvaros “nodokļu maksātāja” jēdziens ietver arī personu, kura praktizē advokāta profesiju?
- 2) Vai Savienības tiesību pārākuma princips ļauj turpmākā tiesvedībā atkāpties no principa par *res judicata* spēku, kas piemīt galīgam tiesas nolēmumam, kurā būtībā ir atzīts, ka, piemērojot un interpretējot valsts tiesisko regulējumu pievienotās vērtības nodokļa jomā, advokāts nepiegādā preces, neveic saimniecisku darbību un neslēdz pakalpojumu sniegšanas līgumus, bet gan slēdz tikai juridiskās palīdzības līgumus?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 4. jūnijā iesniedza Sofijski rayonen sad (Bulgārija) —
Apdrošināšanas akciju sabiedrība “Bulstrad Vienna Insurance Group” AD/Apdrošināšanas
sabiedrība “Olympic”**

(Lieta C-427/19)

(2019/C 288/37)

Tiesvedības valoda — bulgāru

Iesniedzējtiesa

Sofijski rayonen sad

Pamatlietas puses

Prasītāja: Apdrošināšanas akciju sabiedrība “Bulstrad Vienna Insurance Group” AD

Atbildētāja: Apdrošināšanas sabiedrība “Olympic”

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai, interpretējot *Kodeks za zastrahovano* (Apdrošināšanas kodekss) 630. pantu kopsakarā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/138/EK ⁽¹⁾ (2009. gada 25. novembris) par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārpdrošināšanas jomā (Maksātspēja II) 274. pantu, ir jāpieņem, ka dalībvalsts iestādes lēmums anulēt apdrošinātāja licenci un iecelt tam pagaidu likvidatoru, neuzsākot likvidācijas procesu tiesā, ir “lēmums sākt likvidācijas procesu”?
- 2) Vai, ja tās dalībvalsts tiesībās, kurā apdrošinātājs, kam ir tikusi anulēta licence un kam ir iecelts pagaidu likvidators, ir reģistrēts, ir paredzēts, ka pagaidu likvidatora iecelšanas gadījumā ir jāaptur visas pret šo sabiedrību ierosinātās tiesvedības, atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/138/EK (2009. gada 25. novembris) par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārpdrošināšanas jomā (Maksātspēja II) 274. pantam citu dalībvalstu tiesām šīs tiesību normas ir jāpiemēro arī tad, ja tas šo valstu tiesībās nav tieši paredzēts?

⁽¹⁾ OV 2009, L 335, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 5. jūnijā iesniedza Oberlandesgericht Koblenz (Vācija) — Remondis GmbH/Abfallzweckverband Rhein-Mosel-Eifel

(Lieta C-429/19)

(2019/C 288/38)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Koblenz

Pamatlietas puses

Prasītāja: Remondis GmbH

Atbildētāja: Abfallzweckverband Rhein-Mosel-Eifel

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK ⁽¹⁾ 12. panta 4. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka sadarbība pastāv jau tad, kad līgumslēdzēja iestāde, kas ir atbildīga par atkritumu apsaimniekošanu tās teritorijā, ar valsts tiesībām tai noteiktu apsaimniekošanas uzdevumu, kura izpildei ir nepieciešamas vairākas darbības, nepilda pilnībā pati, bet gan pilnvaro citu, no tās neatkarīgu līgumslēdzēju iestādi, kas arī ir atbildīga par atkritumu apsaimniekošanu savā teritorijā, veikt vienu no nepieciešamajām darbībām par atlīdzību?

⁽¹⁾ OV 2014, L 94, 65. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 3. jūnijā iesniedza Tribunalul Cluj (Rumānija) — SC C.F. SRL/A.J.F.P.M., D.G.R.F.P.C

(Lieta C-430/19)

(2019/C 288/39)

Tiesvedības valoda — rumāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunalul Cluj

Pamatlietas puses

Prasītāja: SC C.F. SRL

Atbildētāji: A.J.F.P.M., D.G.R.F.P.C

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai saskaņā ar tiesību uz aizstāvību ievērošanas principu, kas līdz šim ir izklāstīts Tiesas judikatūrā (lietas *Solvay*, *Sopropé Organizações de Calçado Lda un Ispas*), privāttiesību subjektam izdoto nodokļu administratīvo aktu var atzīt un ir jāatzīst par spēkā neesošu gadījumā, ja privāttiesību subjektam nebija iespējas piekļūt informācijai, pamatojoties uz kuru attiecībā uz šo subjektu tika izdots nodokļu administratīvais akts, kaut arī šajā aktā ir atsaucē uz dažiem administratīvās lietas elementiem?
- 2) Vai neitralitātes, samērīguma un līdzvērtības principi nepieļauj izmantot tiesības uz PVN un uzņēmumu ienākuma nodokļa atskaitījumu, ja sabiedrībai ar nevainojamu nodokļu reputāciju ir atteikts izmantot tiesības uz uzņēmumu ienākuma nodokļa atskaitījumu piegādātāju nodokļu reputācijas dēļ, kura tiek prezumēta kā nepiemērota pamatojoties uz tādiem elementiem kā personāla trūkums, transportlīdzekļu trūkums, tādos apstākļos, kad nodokļu iestāde nesniedz nekādu pierādījumu darbībām, kuras liecinātu par attiecīgo piegādātāju nodokļu atbildību/kriminālatbildību?
- 3) Vai Savienības tiesībām atbilst tāda valsts prakse, saskaņā ar kuru, lai izmantotu tiesības uz PVN un uzņēmumu ienākuma nodokļa atskaitījumu, ir jābūt ne tikai rēķinam, bet arī citiem attaisnojošiem dokumentiem kā, piemēram, izmaksu tāmei un darbu gaitu apliecinājošiem dokumentiem, papildu apliecinājošiem dokumentiem, kuri nav skaidrā un precīzā veidā paredzēti valsts nodokļu tiesiskajā regulējumā?
- 4) Vai, ņemot vērā spriedumu lietā *WebMindLicenses*, var uzskatīt, ka nodokļu krāpšana notiek gadījumā, ja nodokļu maksātājs iegādājas preces un saņēma pakalpojumus no cita nodokļu maksātāja, kurš izmanto atšķirīgu nodokļu režīmu nekā attiecīgais nodokļu maksātājs?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 18. jūnijā iesniedza Vänersborgs tingsrätt, mark- och miljödomstolen (Zviedrija) — Föreningen Skydda Skogen

(Lieta C-473/19)

(2019/C 288/40)

Tiesvedības valoda — zviedru

Iesniedzējtiesa

Vänersborgs tingsrätt, mark- och miljödomstolen

Pamatlietas puses

Prasītāja: Föreningen Skydda Skogen

Atbildētāja: Länsstyrelsen i Västra Götalands län, B.A.B.

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/147/EK (2009. gada 30. novembris) par savvaļas putnu aizsardzību ⁽¹⁾ 5. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek pieļauta valsts prakse, saskaņā ar kuru aizliegums attiecas tikai uz tām sugām, kas ir uzskaitītas Direktīvas 2009/147 1. pielikumā vai ir pakļautas noteiktam riskam, vai ilgtermiņā cieš no populācijas samazināšanās?
 - 2) Vai Direktīvas 2009/147 5. panta a) līdz d) apakšpunktā, kā arī Padomes Direktīvas 92/43/EEK (1992. gada 21. maijs) par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību ⁽²⁾ 12. panta a) līdz c) apakšpunktā ietvertie vārdi “apzināta nonāvēšana/traucēšana/iznīcināšana” ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem netiek pieļauta valsts prakse, saskaņā ar kuru, ja pasākumu mērķis acīmredzami nav sugas nonāvēšana vai traucēšana (piemēram, mežsaimniecības pasākumi vai zemes attīstīšana), ir jāpastāv riskam, ka pasākumi apdraudēs sugas aizsardzības statusu, lai pasākumiem piemērotu aizliegumu?
 - 3) Ja atbilde uz kādu no otrā jautājuma daļām ir tāda, ka ir jāizvērtē kaitējums kādā līmenī, kas nav individuālais līmenis, lai varētu piemērot šo aizliegumu, vai ir jāveic novērtējums par kādu no šādiem līmeņiem vai kādā no šiem līmeņiem:
 - a. konkrēta ģeogrāfiski ierobežota populācijas daļa saskaņā ar a) apakšpunktu, piemēram, reģiona, dalībvalsts vai Eiropas Savienības robežās;
 - b. attiecīgā lokālā populācija (bioloģiski izolēta no citām sugas populācijām);
 - c. attiecīgā metapopulācija;
 - d. visa sugas populācija attiecīgajā sugas bioģeogrāfiskā reģiona daļā?
 - 4) Vai jēdziens “noplicināšana vai iznīcināšana” attiecībā uz Direktīvas 92/43 12. panta d) punktā minēto dzīvnieku vairošanās areālu ir interpretējams tādējādi, ka ar to tiek izslēgta valsts prakse, kas nozīmē, ka, neraugoties uz piesardzības pasākumiem, attiecīgās sugas dzīvotnes nepārtraukta ekoloģiskā funkcionalitāte (*continuous ecological functionality, CEF*) tiek zaudēta kaitējuma, iznīcināšanas vai noplicināšanas dēļ (tieši vai netieši, individuāli vai kumulatīvi), un tādējādi aizliegums tiek piemērots tikai tad, ja attiecīgās sugas aizsardzības statuss kādā no 3. jautājumā minētajiem līmeņiem visticamāk pasliktināsies?
 - 5) Ja atbilde uz ceturto jautājumu ir noliedzīga, proti, lai varētu piemērot aizliegumu, tiek novērtēts cita līmeņa kaitējums, nevis tas, kas attiecas uz dzīvotni konkrētajā platībā, vai ir jāveic novērtējums par kādu no šādiem līmeņiem vai kādā no šiem līmeņiem:
 - a. konkrēta ģeogrāfiski ierobežota populācijas daļa saskaņā ar a) apakšpunktu, piemēram, reģiona, dalībvalsts vai Eiropas Savienības robežās;
 - b. attiecīgā lokālā populācija (bioloģiski izolēta no citām sugas populācijām);
 - c. attiecīgā metapopulācija;
 - d. visa sugas populācija attiecīgajā sugas bioģeogrāfiskā reģiona daļā?
2. un 4. jautājums, ko uzdeva *mark- och miljödomstolen* (Zemes un vides tiesa, Zviedrija), ietver jautājumu par to, vai direktīvu stingro aizsardzību vairs nepiemēro sugām, attiecībā uz kurām ir sasniegts direktīvas mērķis (labvēlīgs aizsardzības statuss).

⁽¹⁾ OV 2010, L 20, 7. lpp.

⁽²⁾ OV 1992, L 206, 7. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 18. jūnijā iesniedza Vänersborgs tingsrätt, mark- och miljöödomstolen (Zviedrija) — Naturskyddsföreningen i Härryda, Göteborgs Ornitologiska Förening

(Lieta C-474/19)

(2019/C 288/41)

Tiesvedības valoda — zviedru

Iesniedzējtiesa

Vänersborgs tingsrätt, mark- och miljöödomstolen

Pamatlietas puses

Prasītājas: Naturskyddsföreningen i Härryda, Göteborgs Ornitologiska Förening

Atbildētāja: Länsstyrelsen i Västra Götalands län, U.T.B.

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/147/EK (2009. gada 30. novembris) par savvaļas putnu aizsardzību ⁽¹⁾ 5. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek pieļauta valsts prakse, saskaņā ar kuru aizliegums attiecas tikai uz tām sugām, kas ir uzskaitītas Direktīvas 2009/147 1. pielikumā vai ir pakļautas noteiktam riskam, vai ilgtermiņā cieš no populācijas samazināšanās?
- 2) Vai Direktīvas 2009/147 5. panta a) līdz d) apakšpunktā, kā arī Padomes Direktīvas 92/43/EEK (1992. gada 21. maijs) par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību ⁽²⁾ 12. panta a) līdz c) apakšpunktā ietvertie vārdi “apzināta nonāvēšana/traucēšana/iznīcināšana” ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem netiek pieļauta valsts prakse, saskaņā ar kuru, ja pasākumu mērķis acīmredzami nav sugas nonāvēšana vai traucēšana (piemēram, mežsaimniecības pasākumi vai zemes attīstīšana), ir jāpastāv riskam, ka pasākumi apdraudēs sugas aizsardzības statusu, lai pasākumiem piemērotu aizliegumu?
- 3) Ja atbilde uz kādu no otrā jautājuma daļām ir tāda, ka ir jāizvērtē kaitējums kādā līmenī, kas nav individuālais līmenis, lai varētu piemērot šo aizliegumu, vai ir jāveic novērtējums par kādu no šādiem līmeņiem vai kādā no šiem līmeņiem:
 - a. konkrēta ģeogrāfiski ierobežota populācijas daļa saskaņā ar a) apakšpunktu, piemēram, reģiona, dalībvalsts vai Eiropas Savienības robežās;
 - b. attiecīgā lokālā populācija (bioloģiski izolēta no citām sugas populācijām);
 - c. attiecīgā metapopulācija;
 - d. visa sugas populācija attiecīgajā sugas bioģeogrāfiskā reģiona daļā?
- 4) Vai jēdziens “noplicināšana vai iznīcināšana” attiecībā uz Direktīvas 92/43 12. panta d) punktā minēto dzīvnieku vairošanās areālu ir interpretējams tādējādi, ka ar to tiek izslēgta valsts prakse, kas nozīmē, ka, neraugoties uz piesardzības pasākumiem, attiecīgās sugas dzīvotnes nepārtraukta ekoloģiskā funkcionalitāte (*continuous ecological functionality*, CEF) tiek zaudēta kaitējuma, iznīcināšanas vai noplicināšanas dēļ (tieši vai netieši, individuāli vai kumulatīvi), un tādējādi aizliegums tiek piemērots tikai tad, ja attiecīgās sugas aizsardzības statuss kādā no 3. jautājumā minētajiem līmeņiem visticamāk pasliktināsies?

- 5) Ja atbilde uz ceturto jautājumu ir noliedzīga, proti, lai varētu piemērot aizliegumu, tiek novērtēts cita līmeņa kaitējums, nevis tas, kas attiecas uz dzīvotni konkrētajā platībā, vai ir jāveic novērtējums par kādu no šādiem līmeņiem vai kādā no šiem līmeņiem:
- konkrēta ģeogrāfiski ierobežota populācijas daļa saskaņā ar a) apakšpunktu, piemēram, reģiona, dalībvalsts vai Eiropas Savienības robežās;
 - attiecīgā lokālā populācija (bioloģiski izolēta no citām sugas populācijām);
 - attiecīgā metapopulācija;
 - visa sugas populācija attiecīgajā sugas bioģeogrāfiskā reģiona daļā?
2. un 4. jautājums, ko uzdeva *mark- och miljöödomstolen* (Zemes un vides tiesa, Zviedrija), ietver jautājumu par to, vai direktīvu stingro aizsardzību vairs nepiemēro sugām, attiecībā uz kurām ir sasniegts direktīvas mērķis (labvēlīgs aizsardzības statuss).

(¹) OV 2010, L 20, 7. lpp.

(²) OV 1992, L 206, 7. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 19. jūnijā iesniedza Kammarrätten i Göteborg (Zviedrija) — Allmänna ombudet hos Tullverket/Combinova AB

(Lieta C-476/19)

(2019/C 288/42)

Tiesvedības valoda — zviedru

Iesniedzējtiesa

Kammarrätten i Göteborg

Pamatlietas puses

Prasītājs: Allmänna ombudet hos Tullverket

Atbildētāja: Combinova AB

Prejudiciālie jautājumi

Ievedmuitas vai izvedmuitas parāds, kas radies saskaņā ar 79. pantu, ir jādzēš saskaņā ar 124. panta 1. punkta k) apakšpunktu (¹), ja muitas dienestiem ir sniegti pietiekami pierādījumi, ka preces nav izmantotas vai patērētas un ka tās ir izvestas no Savienības muitas teritorijas. Vai termins “izmantotas” nozīmē, ka preces tika pārstrādātas vai uzlabotas tiem mērķiem, kādiem uzņēmumam tika piešķirta atļauja attiecībā uz šīm precēm, vai arī šis termins attiecas uz izmantošanu, kas pārsniedz pārstrādi vai uzlabošanu? Vai ir nozīme tam, vai izmantošana notiek pirms vai pēc muitas parāda rašanās?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 952/2013 (2013. gada 9. oktobris), ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (OV 2013, L 269, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 24. jūnijā iesniedza Cour du travail de Liège (Beļģija) —
Ville de Verviers/J

(Lieta C-483/19)

(2019/C 288/43)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour du travail de Liège

Pamatlietas puses

Prasītāja: Ville de Verviers

Atbildētājs:}

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai apstākļi, ka sociālie partneri saskaņā ar iepriekš minēto Nacionālās darba padomes atzinumu Nr. 1342 nolēma izmantot minētā pamatnolīguma 2. klauzulas [2. punkta] a) un b) apakšpunktā paredzēto iespēju veikt izslēgšanu no tā piemērošanas jomas, atbrīvo Beļģijas likumdevēju no pienākuma saistībā ar darba līgumiem, kas ir noslēgti īpašas publiskas vai publiskā sektora atbalstītas mācību, profesionālās integrācijas un pārkvalifikācijas programmas ietvaros, veikt precīzus, objektīvus un konkrētus pasākumus, lai nodrošinātu, ka attiecībā uz darba ņēmējiem, kuri ir pieņemti darbā šajos subsidētajos amatos, tiek īstenoti minētā pamatnolīguma mērķi?
- 2) Ja uz šo pirmo jautājumu tiek atbildēts noliedzoši, proti, ja Beļģijas valsts saglabā saistības, izpildot Padomes Direktīvu 1999/70/EK (1999. gada 28. jūnijs) par darbu uz noteiktu laiku ⁽¹⁾, vai minētā pamatnolīguma 5. klauzulas 1. punkta a) apakšpunkts nepieļauj tādu valsts tiesību normu kā 1978. gada 3. jūlija Likuma par darba līgumiem 10. pants, kas pieļauj secīgu uz noteiktu laiku noslēgtu darba līgumu izmantošanu, neievērojot šī paša likuma 10.a pantā paredzētos stingros maksimālā ilguma un pagarinājuma nosacījumus, ja publiskā sektora darba devējs konstatē “legitīmus iemeslus”, kas minētajā likumā nav sīkāk precizēti, bet pamato šo laikā neierobežoto secīgo līgumu slēgšanu uz noteiktu laiku?
- 3) Un, ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša, vai iepriekš minētā pamatnolīguma 5. klauzulas 1. punkta a) apakšpunktā ir paredzēts pienākums valsts tiesai, kas izskata strīdu starp publiskā sektora darba devēju un darba ņēmēju, kuru tas ir pieņēmis darbā saskaņā ar darba līgumiem uz noteiktu laiku, kuri ir noslēgti dažādu mācību, profesionālās integrācijas un pārkvalifikācijas programmu ietvaros, izvērtēt to secīgumu no tādu “objektīvu iemeslu” viedokļa, kas ir definēti Savienības Tiesas judikatūrā?
- 4) Tādā gadījumā, vai “legitīmi iemesli”, uz kuriem norāda šis publiskā sektora darba devējs, var tikt uzskatīti par “objektīviem iemesliem”, kas pamato šo noteikta laika darba līgumu secīgumu, lai gan nav ievēroti iepriekš minētajā 10.a pantā paredzētie nosacījumi, kuru nolūks ir, pirmkārt, novērst un apkarot secīgu uz noteiktu laiku noslēgtu darba līgumu ļaunprātīgu izmantošanu situācijās, kad tie tiek izmantoti, lai apmierinātu nevis pagaidu vajadzības, bet gan pastāvīgas un ilgstošas sociālās kohēzijas vajadzības neaizsargātas iedzīvotāju grupas ietvaros, un, otrkārt, ņemt vērā īpašos mērķus, kam ir paredzēti profesionālās integrācijas līgumi, kuri tiek slēgti šīs sociālās nodarbinātības politikas ietvaros, ko ir izstrādājusi Beļģijas valsts un Valonijas reģions un kas ir tieši atkarīga no publiskajām subsīdijām?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 1999/70/EK (1999. gada 28. jūnijs) par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku (OV 1999, L 175, 43. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 26. jūnijā iesniedza Cour de cassation (Francija) —
Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier/Société Fromagère du Livradois SAS**

(Lieta C-490/19)

(2019/C 288/44)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation

Pamatlietas puses

Prasītājs: Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier

Atbildētāja: Société Fromagère du Livradois SAS

Prejudiciālais jautājums

Vai Padomes Regulas Nr. 510/2006 (2006. gada 20. marts) ⁽¹⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas Nr. 1151/2012 (2012. gada 21. novembris) ⁽²⁾ attiecīgo 13. pantu 1. punkti ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem ir tikai aizliegts, ka trešā persona izmanto reģistrētu nosaukumu, vai arī tie ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem ir aizliegts ar cilmes vietas nosaukumu aizsargāta produkta tāds noformējums, it īpaši to raksturojošās formas vai izskata reprodukcija, kas var maldināt patērētāju par produkta patieso izcelsmi, pat ja reģistrētais nosaukums netiek izmantots?

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 510/2006 (2006. gada 20. marts) par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību (OV 2006, L 93, 12. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1151/2012 (2012. gada 21. novembris) par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu kvalitātes shēmām (OV 2012, L 343, 1. lpp.).

**Tiesas priekšsēdētāja 2019. gada 29. aprīļa rīkojums (Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Austrija)
lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Gmalieva s.r.o., Manfred Naderhirn, piedaloties:
Landespolizeidirektion Oberösterreich, Bezirkshauptmann von Linz-Land**

(Lieta C-633/17) ⁽¹⁾

(2019/C 288/45)

Tiesvedības valoda — vācu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 42, 5.2.2018.

Tiesas priekšsēdētāja 2019. gada 17. aprīļa rīkojums (Tribunal Superior de Justicia de Canarias (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Unión Insular de CC.OO. de Lanzarote/Swissport Spain Aviation Services Lanzarote SL

(Lieta C-167/18) ⁽¹⁾

(2019/C 288/46)

Tiesvedības valoda — spāņu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 211, 18.6.2018.

Tiesas priekšsēdētāja 2019. gada 12. aprīļa rīkojums — Eiropas Komisija/Slovēnijas Republika, ko atbalsta Beļģijas Karaliste, Francijas Republika

(Lieta C-188/18) ⁽¹⁾

(2019/C 288/47)

Tiesvedības valoda — slovēņu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 152, 30.4.2018.

Tiesas priekšsēdētāja 2019. gada 13. jūnija rīkojums (Tribunal d'instance de Sens (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — X

(Lieta C-562/18) ⁽¹⁾

(2019/C 288/48)

Tiesvedības valoda — franču

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 408, 12.11.2018.

Tiesas priekšsēdētāja 2019. gada 10. maija rīkojums — Apple Distribution International/Eiropas Komisija, ko atbalsta Francijas Republika

(Lieta C-633/18 P) ⁽¹⁾

(2019/C 288/49)

Tiesvedības valoda — angļu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 436, 3.12.2018.

Tiesas priekšsēdētāja 2019. gada 12. aprīļa rīkojums (Landesgericht Korneuburg (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — British Airways plc/MF

(Lieta C-643/18) ⁽¹⁾

(2019/C 288/50)

Tiesvedības valoda — vācu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 4, 7.1.2019.

Tiesas priekšsēdētāja 2019. gada 12. jūnija rīkojums (Okresný súd Bratislava V (Slovākija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — kriminālprocess pret R.B.

(Lieta C-149/19) ⁽¹⁾

(2019/C 288/51)

Tiesvedības valoda — slovēņu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 148, 29.4.2019.

Tiesas priekšsēdētāja 2019. gada 5. jūnija rīkojums (Handelsgericht Wien (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — GB/Decker KFZ-Handels u. –Reparatur GmbH, Volkswagen AG

(Lieta C-244/19) ⁽¹⁾

(2019/C 288/52)

Tiesvedības valoda — vācu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 182, 27.5.2019.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2019. gada 19. jūnija spriedums — NeXovation/Komisija

(Lieta T-353/15) ⁽¹⁾

(Valsts atbalsts — Individuāls atbalsts Nürburgring kompleksam atpūtas parka, viesnīcu un restorānu būvniecībai, kā arī autosacīkšu organizēšanai — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par nesaderīgu ar iekšējo tirgu — Lēmums, ar kuru ir noteikts, ka par nesaderīgu atzīta atbalsta atmaksāšana neattiecas uz jauno Nürburgring kompleksa īpašnieku — Prasība atcelt tiesību aktu — Būtiskas ietekmes uz konkurences stāvokli neesamība — Nepieņemamība — Lēmums, ar kuru iepriekšējās izskatīšanas stadijas noslēgumā ir konstatēts, ka valsts atbalsts nepastāv — Prasība atcelt tiesību aktu — Ieinteresētā persona — Interese celt prasību — Pieņemamība — Procesuālo tiesību pārkāpums — Grūtību, kas pamato formālas izmeklēšanas procedūras uzsākšanu, neesamība — Sūdzība — Par nesaderīgu atzīta valsts atbalsta saņēmēja aktīvu pārdošana — Atklāta, pārredzama, nediskriminējoša un beznosacījumu iepirkuma procedūra — Rūpīga un objektīva izmeklēšana — Pienākums norādīt pamatojumu)

(2019/C 288/53)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: NeXovation, Inc. (Hendersonville, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji: sākotnēji A. von Bergwelt, F. Henkel un M. Nordmann, vēlāk A. von Bergwelt un M. Nordmann, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: L. Flynn, T. Maxian Rusche un B. Stromsky)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts daļēji atcelt Komisijas Lēmumu (ES) 2016/151 (2014. gada 1. oktobris) par valsts atbalstu SA.31550 (2012/C) (ex 2012/NN), ko Vācija īstenojusi Nürburgring kompleksam (OV 2016, L 34, 1. lpp.).

Rezolutīvā daļa

- 1) Pieteikuma par tiesvedības izbeigšanu pirms sprieduma taisīšanas izskatīšanu apvienot ar lietas izskatīšanu pēc būtības.
- 2) Pieteikumu par tiesvedības izbeigšanu pirms sprieduma taisīšanas noraidīt.
- 3) Prasību noraidīt.
- 4) NeXovation, Inc. sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 311, 21.9.2015.

Vispārējās tiesas 2019. gada 19. jūnija spriedums — Ja zum Nürburgring/Komisija

(Lieta T-373/15) ⁽¹⁾

(Valsts atbalsts — Individuāls atbalsts Nürburgring kompleksam atpūtas parka, viesnīcu un restorānu būvniecībai, kā arī autosacīkšu organizēšanai — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par nesaderīgu ar iekšējo tirgu — Lēmums, ar kuru ir noteikts, ka par nesaderīgu atzīta atbalsta atmaksāšana neattiecas uz jauno Nürburgring kompleksa īpašnieku — Prasība atcelt tiesību aktu — Būtiskas ietekmes uz konkurences stāvokli neesamība — Apvienība — Sarunu dalībnieka statuss — Nepieņemamība — Lēmums, ar kuru iepriekšējās izskatīšanas stadijas noslēgumā ir konstatēts, ka valsts atbalsts nepastāv — Prasība atcelt tiesību aktu — Ieinteresētā persona — Interese celt prasību — Pieņemamība — Ieinteresēto personu procesuālo tiesību pārkāpums — Grūtību, kas pamato formālas izmeklēšanas procedūras uzsākšanu, neesamība — Sūdzība — Par nesaderīgu atzīta valsts atbalsta saņēmēja aktīvu pārdošana — Atklāta, pārredzama, nediskriminējoša un beznosacījumu iepirkuma procedūra — Pienākums norādīt pamatojumu — Labas pārvaldības princips)

(2019/C 288/54)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieces

Prasītāja: Ja zum Nürburgring eV (Nirberga, Vācija) (pārstāvji: sākotnēji D. Frey, M. Rudolph un S. Eggerath, vēlāk D. Frey un M. Rudolph, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: L. Flynn, T. Maxian Rusche un B. Stromsky)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts daļēji atcelt Komisijas Lēmumu (ES) 2016/151 (2014. gada 1. oktobris) par valsts atbalstu SA.31550 (2012/C) (ex 2012/NN), ko Vācija īstenojusi Nürburgring kompleksam (OV 2016, L 34, 1. lpp.).

Rezolutīvā daļa

- 1) Pieteikumu par tiesvedības izbeigšanu pirms sprieduma taisīšanas noraidīt.
- 2) Prasību noraidīt.
- 3) Ja zum Nürburgring eV sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 337, 12.10.2015.

Vispārējās tiesas 2019. gada 2. jūlija spriedums — Fulmen/Padome

(Lieta T-405/15) ⁽¹⁾

(Ārpuslīgumiskā atbildība — Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojuši pasākumi pret Irānas Islāma Republiku — Kaitējuma, kas iespējami radīts, iekļaujot un saglabājot prasītājas nosaukumu to personu un vienību sarakstā, kurām tiek piemēroti ierobežojoši pasākumi, atliāzināšana — Mantiskais kaitējums — Nemantiskais kaitējums)

(2019/C 288/55)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Fulmen (Teherāna, Irāna) (pārstāvji: A. Bahrami un N. Korogiannakis, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji: R. Liudvinavičute-Condeiro un M. Bishop)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Eiropas Komisija (pārstāvji: sākotnēji A. Aresu un D. Gauci, vēlāk A. Aresu un R. Tricot)

Priekšmets

Prasība, kura ir pamatota ar LESD 268. pantu un ar kuru tiek lūgts atliāzināt kaitējumu, kas prasītājai iespējami radies, pieņemot Padomes Lēmumu 2010/413/KĀDP (2010. gada 26. jūlijs), ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Kopējo nostāju 2007/140/KĀDP (OV 2010, L 195, 39. lpp.), Padomes Īstenošanas Regulu (ES) Nr. 668/2010 (2010. gada 26. jūlijs), ar ko īsteno 7. panta 2. punktu Regulā (EK) Nr. 423/2007 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu (OV 2010, L 195, 25. lpp.), Padomes Lēmumu 2010/644/KĀDP (2010. gada 25. oktobris), ar kuru groza Lēmumu 2010/413 (OV 2010, L 281, 81. lpp.), un Padomes Regulu (ES) Nr. 961/2010 (2010. gada 25. oktobris), ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Regulu (EK) Nr. 423/2007 (OV 2010, L 281, 1. lpp.), ar kuriem prasītājas nosaukums tika iekļauts un saglabāts to personu un vienību sarakstā, kurām ir piemērojami ierobežojošie pasākumi.

Rezolutīvā daļa

- 1) Piespriest Eiropas Savienības Padomei izmaksāt Fulmen 50 000 EUR apmērā par tai radīto nemantisko kaitējumu.
- 2) Pārējā daļā prasību noraidīt.
- 3) Fulmen, Padome un Eiropas Komisija attiecīgi sedz savus tiesāšanās izdevumus pašus.

⁽¹⁾ OV C 337, 12.10.2015.

Vispārējās tiesas 2019. gada 26. jūnija spriedums — NRW. Bank/VNV

(Lieta T-466/16) ⁽¹⁾

(Prasība atcelt tiesību aktu — Ekonomikas un monetārā savienība — Banku savienība — Kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību vienotais noregulējuma mehānisms (VNM) — Vienotais noregulējuma fonds (VNF) — Ex ante iemaksas noteikšana attiecībā uz 2016. gadu — Termins prasības celšanai — Nokavējums — Vispārējās tiesas Reglamenta 76. pants — Nepieņemamība)

(2019/C 288/56)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: NRW. Bank (Diseldorfa, Vācija) (pārstāvji: sākotnēji A. Behrens, J. Kraayvanger un J. Seitz, vēlāk J. Seitz un D. Flore, advokāti)

Atbildētāja: Vienotā noregulējuma valde (pārstāvji: B. Meyring, S. Schelo, T. Klupsch un S. Ianc, advokāti)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji: K. Michael un J. Bauerschmidt), Eiropas Komisija (pārstāvji: A. Steiblytė un K.-Ph. Wojcik)

Priekšmets

Prasība, kas pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko lūgts atcelt, pirmkārt, Vienotās noregulējuma valdes (turpmāk tekstā — “VNV”) 2016. gada 15. aprīļa izpildsesijā pieņemto lēmumu par *ex ante* iemaksām Vienotajā noregulējuma fondā attiecībā uz 2016. gadu (SRB/ES/SRF/2016/06) un, otrkārt, VNV 2016. gada 20. maija izpildsesijā pieņemto lēmumu par *ex ante* iemaksu Vienotajā noregulējuma fondā attiecībā uz 2016. gadu pielāgošanu, kurš papildina VNV 2016. gada 15. aprīļa izpildsesijā pieņemto lēmumu par *ex ante* iemaksām Vienotajā noregulējuma fondā attiecībā uz 2016. gadu (SRB/ES/SRF/2016/13), ciktāl tie attiecas uz prasītāju.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt kā nepieņemamu.
- 2) NRW. Bank sedz savus, kā arī atlīdzina Vienotās noregulējuma valdes (VNV) tiesāšanās izdevumus.
- 3) Eiropas Savienības Padome un Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 371, 10.10.2016.

Vispārējās tiesas 2019. gada 27. jūnija spriedums — Ungārija/Komisija

(Lieta T-20/17) ⁽¹⁾

(Valsts atbalsts — Ungārijas apgrozījuma nodoklis par reklāmas izplatīšanu — Nodokļa likmju progresivitāte — 50 % no pārnestajiem zaudējumiem atskaitīšana no nodokļa bāzes sabiedrībām, kas par 2013. gadu nebija reģistrējušas peļņu — Lēmums, ar kuru atbalsta pasākumi atzīti par nesaderīgiem ar iekšējo tirgu un uzdots tos atgūt — Jēdziens “valsts atbalsts” — Selektivitātes kritērijs)

(2019/C 288/57)

Tiesvedības valoda — ungāru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Ungārija (pārstāvji: M.-Z. Fehér, G. Koós E.-Zs. Tóth)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: V. Bottka un P.-J. Loewenthal)

Persona, kas iestājusies lietā prasītājas prasījumu atbalstam: Polijas Republika (pārstāvji: B. Majczyna, M. Rzotkiewicz, A. Kramarczyk — Szaładzińska)

Priekšmets

Prasība, kura pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt Komisijas Lēmumu (ES) 2017/329 (2016. gada 4. novembris) par valsts atbalstu SA.39235 (2015/C) (ex 2015/NN), ko Ungārija īstenojusi attiecībā uz reklāmas apgrozījuma aplikšanu ar nodokli (OV 2017, L 49, 36. lpp.)

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Komisijas Lēmumu (ES) 2017/329 (2016. gada 4. novembris) par pasākumu SA.39235 (2015/C) (ex 2015/NN), ko Ungārija īstenojusi attiecībā uz reklāmas apgrozījuma aplikšanu ar nodokli.
- 2) Eiropas Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina Ungārijas tiesāšanās izdevumus, tostarp tos, kas ir saistīti ar pagaidu noregulējuma procedūru.
- 3) Polijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 78, 13.3.2017.

Vispārējās tiesas 2019. gada 19. jūnija spriedums — adidas/EUIPO — Shoe Branding Europe (Trīs paralēlu svītru attēlojums)

(Lieta T-307/17) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kurā attēlotas trīs paralēlas svītras — Absolūts atteikuma pamats — Izmantošanas rezultātā iegūtās atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 3. punkts un 52. panta 2. punkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 3. punkts un 59. panta 2. punkts) — Izmantošanas forma, kas nevar tikt ņemta vērā — Forma, kas ar nebūtiskām variācijām atšķiras no formas, kādā preču zīme ir tikusi reģistrēta — Krāsu shēmas inversija)

(2019/C 288/58)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: adidas AG (Hercogenauraha [Herzogenaurach], Vācija) (pārstāvji: I. Fowler un I. Junkar, solicitors)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: M. Rajh un H. O'Neill)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Shoe Branding Europe BVBA (Audenarde [Oudenaarde], Beļģija) (pārstāvis: J. Løje, avocat)

Priekšmets

Prasība, kas celta par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2017. gada 7. marta lēmumu (lieta R 1 515/2016-2) attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp Shoe Branding Europe un adidas.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) adidas AG sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) un Shoe Branding Europe BVBA tiesāšanās izdevumus.
- 3) Marques sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 231, 17.7.2017.

Vispārējās tiesas 2019. gada 19. jūnija spriedums — Marriott Worldwide/EUIPO — AC Milan (“AC MILAN”)(Lieta T-28/18) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību — Grafiska preču zīme “AC MILAN” — Agrākas Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “AC” un “AC HOTELS BY MARRIOTT” un agrāka grafiskā preču zīme “AC HOTELS MARRIOTT” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespējas neesamība — Apzīmējumu līdzības neesamība — Preču zīmes “AC” paaugstinātas atšķirtspējas neesamība — Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2019/C 288/59)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Marriott Worldwide Corp. (Bethesda, Mērilenda, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji: A. Reid, solicitor, un S. Baran, barrister)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: sākotnēji E. Markakis un D. Walicka, vēlāk E. Markakis un H. O'Neill)

Otrā procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Associazione Calcio Milan SpA (AC Milan) (Milāna, Itālija) (pārstāvji: A. Perani un G. Ghisletti, advokāti)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2017. gada 16. novembra lēmumu lietā R 356/2017-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp Marriott Worldwide un AC Milan.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Marriott Worldwide Corp. atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 94, 12.3.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 19. jūnija spriedums — Brita/EUIPO (Krāna forma)(Lieta T-213/18) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības trīsdimensiju preču zīmes reģistrācijas pieteikums — Krāna forma — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2019/C 288/60)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Brita GmbH (Taurusstein, Vācija) (pārstāvis: P. Koch Moreno, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: J. Crespo Carrillo)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtnās padomes 2018. gada 22. janvāra lēmumu lietā R 1864/2017-4 attiecībā uz pieteikumu par trīsdimensiju apzīmējuma, ko veido krāna forma, kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Brita GmbH atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 166, 14.5.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 27. jūnija spriedums — Bodegas Altún/EUIPO — Codornú (“ANA DE ALTUN”)

(Lieta T-334/18) (¹)

(Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “ANA DE ALTUN” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts grafiska preču zīme “ANNA” — Relatīvs atteikuma pamats — Reputācija — Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 5. punkts)

(2019/C 288/61)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Bodegas Altún, SL (Baños de Ebro, Spānija) (pārstāvis: J. Oria Sousa-Montes, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: S. Palmero Cabezas un H. O’Neill)

Otrā procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece, persona, kas iestājies lietā Vispārējā tiesā: Codornú, SA (Esplugues de Llobregat, Spānija) (pārstāvji: sākotnēji — M. Ceballos Rodríguez un J. Güell Serra, advokāti, vēlāk — M. Ceballos Rodríguez un E. Stoyanov Edisonov, advokāti)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2018. gada 14. marta lēmumu lietā R 173/2018-1 attiecībā uz iebildumu procesu starp Codornú un Bodegas Altún.

Rezolutīvā daļa

- 1) *Atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas pirmās padomes 2018. gada 14. marta lēmumu lietā R 173/2018-1.*
- 2) *EUIPO sedz savus, kā arī atļūdzina pusi Bodegas Altún, SL tiesāšanās izdevumu.*
- 3) *Codorníu, SA sedz savus, kā arī atļūdzina pusi Bodegas Altún, SL tiesāšanās izdevumu.*

(¹) OV C 249, 16.7.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 28. jūnija spriedums — Gibson Brands/EUIPO — Wilfer (Ģitāras korpusa forma)

(Lieta T-340/18) (¹)

(Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības trīsdimensiju preču zīme — Ģitāras korpusa forma — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta a) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 59. panta 2. punkta a) apakšpunkts) — Izmantošanas rezultātā iegūta atšķirtspēja — Regulas Nr. 207/2009 52. panta 2. punkts (tagad Regulas 2017/1001 59. panta 2. punkts)

(2019/C 288/62)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Gibson Brands, Inc. (Našvila, Tenesija, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji: sākotnēji — K. Hughes, solicitor, A. Renck un C. Stöber, advokāti, vēlāk — A. Renck un C. Stöber)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: P. Sipos un H. O'Neill)

Otrā procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Hans-Peter Wilfer (Markeneukirchen, Vācija) (pārstāvji: O. Nilgen un A. Kockläuner, advokāti)

Priekšmets

Prasība, kas celta par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2018. gada 8. marta lēmumu lietā R 41 5/2017-2 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp H.-P. Wilfer un Gibson Brands.

Rezolutīvā daļa

- 1) *Prasību noraidīt.*
- 2) *Gibson Brands, Inc. atļūdzina tiesāšanās izdevumus.*

(¹) OV C 249, 16.7.2018.

Vispārējā tiesas 2019. gada 13. jūnija spriedums — Pet King Brands/EUIPO — Virbac (“SUIMOX”)(Lieta T-366/18) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “SUIMOX” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “ZYMOX” — Pienākums norādīt pamatojumu — Apelācijas padomes lēmuma paziņošana — Adresāta labticība un rūpība — Regulas (ES) 2017/1001 94. panta 1. punkts — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2019/C 288/63)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Pet King Brands, Inc. (Bārtleta, Ilinoisa, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji: T. Schmidpeter un S. Bauer, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: L. Rampini un H. O'Neill)

Otrā procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Virbac SA (Karosa, Francija) (pārstāvis: D.-I. Tayer, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2018. gada 21. marta lēmumu lietā R 1835/2017-5 attiecībā uz iebildumu procesu starp Pet King Brands un Virbac.

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt EUIPO Apelācijas piektās padomes 2018. gada 21. marta lēmumu lietā R 1835/2017-5, ciktāl tas attiecas uz veterinārām precēm, izņemot ausu pilienus dzīvniekiem; veterināriem preparātiem un dzīvnieku apkopšanas un veselības precēm, tostarp, antibiotikām dzīvniekiem, izņemot ausu pilienus dzīvniekiem” un “līdzekļiem kaitīgo dzīvnieku iznīcināšanai”, ausu pilieniem dzīvniekiem”.
- 2) Pārējā daļā prasību noraidīt.
- 3) Katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

⁽¹⁾ OV C 276, 6.8.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 28. jūnija spriedums — Intercept Pharma un Intercept Pharmaceuticals/EMA(Lieta T-377/18) ⁽¹⁾

(Piekļuve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — EMA rīcībā esošie dokumenti, kas ietver informāciju, ko prasītājas iesniegušas saistībā ar tirdzniecības atļauju attiecībā uz zālēm Ocaliva — Lēmums piešķirt piekļuvi dokumentam trešajai personai — Izņēmums saistībā ar tiesvedības aizsardzību)

(2019/C 288/64)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Intercept Pharma Ltd (Bristole, Apvienotā Karaliste) un Intercept Pharmaceuticals, Inc. (Ņujorka, Ņujorka, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji: L. Tsang, J. Mulryne, E. Amos, H. Kerr-Peterson, solicitors, un F. Campbell, barrister)

Atbildētāja: Eiropas Zāļu aģentūra (pārstāvji: sākotnēji S. Marino, S. Drosos, A. Rusanov un T. Jabłoński, vēlāk S. Marino, S. Drosos, T. Jabłoński, R. Pita un G. Gavriilidou)

Priekšmets

Prasība, kas pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt EMA 2018. gada 15. maija Lēmumu ASK-40399, ar kuru trešajai personai atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001, L 145, 43. lpp.) ir piešķirta piekļuve dokumentam, kas ietver informāciju, kura ir tikusi iesniegta saistībā ar pieteikumu tirdzniecības atļaujas saņemšanai attiecībā uz zālēm Ocaliva.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Intercept Pharma Ltd un Intercept Pharmaceuticals, Inc. atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 311, 3.9.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 19. jūnija spriedums — Multifit/EUIPO (“Premiere”)(Lieta T-479/18) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “Premiere” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 2. punkts)

(2019/C 288/65)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Multifit Tiernahrungs GmbH (Krefeld, Vācija) (pārstāvji: N. Weber un L. Thiel, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: A. Sesma Merino, D. Walicka, un A. Söder)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2018. gada 28. maija lēmuma lietā R 2365/2017-2 attiecībā uz pieteikumu par vārdiska apzīmējuma “Premiere” kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju atcelšanu.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Multifit Tiernahrungs GmbH atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 341, 24.9.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 18. jūnija spriedums — W. Kordes' Söhne Rosenschulen/EUIPO (“Kordes' Rose Monique”)

(Lieta T-569/18) (¹)

(Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “Kordes' Rose Monique” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Preču zīme, kas sastāv no augu šķirnes nosaukuma — Būtiski elementi — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta m) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta m) apakšpunkts)

(2019/C 288/66)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: W. Kordes' Söhne Rosenschulen GmbH & Co KG (Klein Offenseth-Sparrieshoop, Vācija) (pārstāvis: G. Würtenberger, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: A. Söder)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2017. gada 25. aprīļa lēmumu lietā R 1929/2017-1 attiecībā uz pieteikumu par vārdiska apzīmējuma “Kordes' Rose Monique” kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju.

Rezolutīvā daļa

- 1) *Atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas pirmās padomes 2017. gada 25. aprīļa lēmumu lietā R 1929/2017-1.*
- 2) *EUIPO sedz savus, kā arī atlīdzina W. Kordes' Söhne Rosenschulen GmbH & Co. KG tiesāšanās izdevumus tiesvedībā Vispārējā tiesā.*

(¹) OV C 436, 3.12.2018.

Prasība, kas celta 2019. gada 20. jūnijā — Parlaments/Axa Assurances Luxembourg u.c.

(Lieta T-384/19)

(2019/C 288/67)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji: E. Paladini un B. Schäfer, pārstāvji, C. Point un P. Hédouin, advokāti)

Atbildētājas: Axa Assurances Luxembourg SA (Luksemburga, Luksemburga), Baloise Assurances Luxembourg SA (Bertrange, Luksemburga), La Luxembourgeoise SA (Leudelange, Luksemburga) un Delta Lloyd Schadenverzekering NV (Amsterdam, Nīderlande)

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- konstatēt, ka 2016. gada 27. un 30. maijā ūdens nodarītie postījumi "Konrad Adenauer" austrumu būvlaukumā ietilpst apdrošināšanas līguma "Visi ar būvniecību saistītie riski", kas noslēgts ar atbildētājām, piemērošanas jomā;
- līdz ar to piespriet atbildētājām atlīdzināt Eiropas Parlamentam pieprasītos izdevumus, proti, 779 902,87 EUR apmērā, un konkrēti:
 - piespriet AXA Assurances Luxembourg SA atlīdzināt 50 % no minētās summas, proti, 389 951,44 EUR;
 - piespriet Baloise Assurances Luxembourg SA atlīdzināt 20 % no minētās summas, proti, 155 980,57 EUR;
 - piespriet La Luxembourgeoise SA atlīdzināt 20 % no minētās summas, proti, 155 980,57 EUR;
 - piespriet Delta Lloyd Schadeverzekering NV atlīdzināt 10 % no minētās summas, proti, 77 990,29 EUR;
- un attiecīgos likumiskos nokavējuma procentus no 2017. gada 22. decembra, kuru likme atbilst procentu likmes, ko Eiropas Centrālā banka piemērojusi savās pēdējās galvenajās refinansēšanas operācijās, un vismaz septiņu procentu punktu summai;

- pakārtoti, gadījumā, ja lūgumi saistībā ar pirmo un otro prasījumu netiek apmierināti, piespriet atbildējam solidāri atlīdzināt zaudējumus, ko izraisījusi pienākumu, kas izriet no apdrošināšanas līguma “Visi ar būvniecību saistītie riski” 1.1 3.2. panta neizpildes, proti, 779 902,87 EUR;
- piespriet atbildētājam atlīdzināt Eiropas Parlamentam izmaksas saistībā ar ekspertiem, proti, 16 636,00 EUR un konkrēti:
 - piespriet AXA Assurances Luxembourg SA atlīdzināt 50 % no minētās summas, proti, 8 318,00 EUR;
 - piespriet Baloise Assurances Luxembourg SA atlīdzināt 20 % no minētās summas, proti, 3 327,20 EUR;
 - piespriet La Luxembourgeoise SA atlīdzināt 20 % no minētās summas, proti, 3 327,20 EUR;
 - piespriet Delta Lloyd Schadeverzekering NV atlīdzināt 10 % no minētās summas, proti, 1 663,60 EUR;
- un attiecīgos likumiskos nokavējuma procentus no 2017. gada 22. decembra, kuru likme atbilst procentu likmes, ko Eiropas Centrālā banka piemērojusi savās pēdējās galvenajās refinansēšanas operācijās, un vismaz astoņu procentu punktu summai;
- piespriet atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs, galvenokārt, izvirza vienu pamatu, kas attiecas uz tā tiesībām uz apdrošināšanas segumu apdrošināšanas gadījumā, kas iestājās 2016. gada maijā. Prasības pamatojumam prasītājs apgalvo, ka apdrošināšanas gadījuma izņēmuma klauzulas, uz ko atbildētājas atsauca, neesot efektīvas. Šajā ziņā tas izvirza turpmāk minētos argumentus.

- Atbildētājas esot kļūdaini interpretējušas apdrošināšanas gadījuma izņēmuma klauzulu attiecībā uz plūdiem. No konteksta un līguma noteikumiem izrietot, ka jēdziens “plūdi” nozīmē dabas katastrofu un nevis ūdens noplūdi parasti sausās vietās.
- Apdrošināšanas gadījuma izņēmuma klauzula attiecībā uz jebkādam dabas katastrofām neesot piemērojama. Līgumā dabas katastrofas esot izsmēloši uzskaitītas un tādas spēcīgas lietusgāzes kā 2016. gada maijā neietilpstot šajā jēdzienā.
- Atbildētājas esot kļūdaini interpretējušas apdrošināšanas gadījuma izņēmuma klauzulu attiecībā uz kanalizācijas sistēmu nepietiekamību. Līguma noteikumos esot atsauce uz kanalizācijas sistēmu nepietiekamību tādā izpratnē kā publiskās notekūdeņu sistēmas nepietiekamība.
- Apdrošināšanas gadījuma izņēmuma klauzula attiecībā uz parasti paredzamiem vai nenovēršamiem zaudējumiem, vai tādiem, kas radušies, neievērojot tehniskās prasības, neesot spēkā vai katrā ziņā neesot piemērojama šajā gadījumā.
- Atbildētāju izvirzītā izņēmuma klauzula neatbilstot Luksemburgas tiesībās paredzētajam nosacījumam, saskaņā ar kuru rupjas nolaidības gadījumiem, kas ir izslēgti no apdrošināšanas seguma, ir jābūt tieši un izsmēloši paredzētiem līgumā.
- Faktiskie apstākļi, kas pamatojot šādas klauzulas piemērojamību, neesot pietiekami, lai pierādītu nedz zaudējumu nenovēršamību, nedz apdrošināto personu pieļauto tehnisko prasību neievērošanu.

Sava pakārtotā lūguma pamatojumam prasītājs izvirza vienu pamatu, kas attiecas uz līgumā noteikto procedūras prasību pārkāpumu eksperta darbību *ante tempore* pārtraukšanas dēļ.

Prasība, kas celta 2019. gada 24. jūnijā — CQ/Revīzijas palāta**(Lieta T-386/19)**

(2019/C 288/68)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: CQ (pārstāvis: L. Levi, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Revīzijas palāta

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt šo prasību, tai skaitā tajā iekļauto iebildi par prettiesiskumu, par pieņemamu un pamatotu;
- līdz ar to:
 - atcelt Revīzijas palātas ģenerālsekretāra 2019. gada 11. aprīļa lēmumu, kas paziņots 2019. gada 15. aprīlī, ar ko naudas summa 1 53 407,58 euro apmērā ir kvalificēta kā nepamatots maksājums un ar ko uzdots atgūt šo naudas summu 1 53 407,58 euro apmērā (kurai kopš 2019. gada 31. maija pieskaitāmi procenti pēc likmes 3,5 %);
 - vajadzības gadījumā atcelt divus Revīzijas palātas grāmatvedības lēmumus, kas datēti ar 2019. gada 4. un 7. jūniju;
 - attiecīgi, piespriet atbildētājai atmaksāt naudas summu 1 53 495,84 euro (1 53 407,58 euro (pamatsumma), kuriem pieskaitīti nokavējuma procenti 88,26 euro apmērā, kas attiecināmi uz prasītāju), par ko līdz pilnīgai samaksai aprēķināmi nokavējuma procenti pēc likmes 3,5 %;
 - piespriet atbildētājai tās nodarītā morālā kaitējuma atlīdzināšanu;
 - piespriet atbildētājai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza sešus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (OLAF) veiktā izmeklēšana un tās galīgais ziņojums esot prettiesiski.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka, pirmkārt, atbildētāja nav izmantojusi savu rīcības brīvību, konkrēti, kā kredītrīkotājs, otrkārt, ka nav ievērots tās pienākums pierādīt pret prasītāju izvirzītās apsūdzības un, treškārt, ka nav ievērots pienākums norādīt pamatojumu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka nav ievērots saprātīgs termiņš.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts tiesiskās drošības un tiesiskās paļāvības principi, kā arī pieļautas acīmredzamas kļūdas vērtējumā.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts princips, ka administratīvā lieta ir jāaptur līdz krimināllietas pabeigšanai.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts 75. pants Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (2012. gada 25. oktobris) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu (OV 2012, L 298, 1. lpp.) vai 94. pants Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES, Euratom) 2018/1046 (2018. gada 18. jūlijs) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, ar kuru groza Regulas (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 un Lēmumu Nr. 541/2014/ES un atceļ Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (OV 2018, L 193, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2019. gada 26. jūnijā — DF un DG/EIB**(Lieta T-387/19)**

(2019/C 288/69)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: DF un DG (pārstāves: L. Levi un A. Blot, advokātes)

Atbildētāja: Eiropas Investīciju banka

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atzīt šo prasību par pieņemamu un pamatotu;

līdz ar to:

- atcelt lēmumu atteikt DF un DG iekārtošanās pabalstu, viņiem atgriežoties no ārvalstīs esošajiem birojiem (lēmumi, kas pieņemti attiecīgi 2018. gada 6. martā un 2019. gada 28. februārī);
- vajadzības gadījumā atcelt 2019. gada 19. marta (attiecībā uz DF) un 2019. gada 27. marta (attiecībā uz DG) lēmumus, kuros EIB pauž uzskatu, ka nav jāuzsāk samierināšanas procedūra, jo viņu iebildumi ir “manifestly unfounded”;
- vajadzības gadījumā atcelt 2019. gada 14. jūnija lēmumus, ar kuriem iekārtošanās pabalsta piešķiršanas atteikums ir apstiprināts;
- piespriest atbildētājam izmaksāt katram no prasītājiem iekārtošanās pabalstu, pieskaitot nokavējuma procentus, kas aprēķināti atbilstoši Eiropas Centrālās bankas noteiktajai likmei, kura ir palielināta par diviem procentpunktiem, līdz pilnīgai samaksai;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza četrus pamatus.

1. Pirmais pamats — EIB Personāla reglamenta VII pielikuma 5. un 17. panta neievērošana, ko Eiropas Investīciju banka (EIB) esot pieļāvusi tos interpretējot, jo jaunā šajās tiesību normās paredzētā noteikuma interpretācija neatbilstot mērķim, kas, kā tiek uzskatīts, tajā ir izvirzīts.
 2. Otrais pamats — iegūto tiesību pārkāpums, tiesiskās paļāvības pārkāpums, pārejas režīma neesamība, kā arī labas pārvaldības principa pārkāpums un rūpības pienākuma neizpilde.
 3. Trešais pamats — nediskriminācijas principa pārkāpums.
 4. Ceturtais pamats — EIB Personāla reglamenta 41. panta pārkāpums.
-

Prasība, kas celta 2019. gada 25. jūnijā — Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo/Komisija**(Lieta T-399/19)**

(2019/C 288/70)

Tiesvedības valoda — poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.* (Varšava, Polija) (pārstāvji: *E. Buczkowska* un *M. Trepka, radcy prawni*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt Komisijas Lēmumu (2019. gada 17. aprīlis) par procedūru saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 102. pantu (Lieta AT.40497 — Gāzes cenas Polijā), ar kuru ir izbeigta procedūra lietā AT.40497 atbilstoši Padomes Regulas (EK) Nr. 773/2004 (2004. gada 7. jūnijs) par lietas izskatīšanu saskaņā ar EK Līguma 81. un 82. pantu, ko vada Komisija (¹), 7. panta 2. punktam un ar kuru ir noraidīta prasītājas 2017. gada 9. marta sūdzība (turpmāk tekstā — “PGNiG sūdzība”).

Prasītāja lūdz atcelt lēmumu daļā, kura attiecas uz PGNiG sūdzībā izvirzītajiem iebildumiem par to, ka:

- (i) 2014./2015. gada ziemas sezonā dažās Eiropas Savienības dalībvalstīs tika ierobežota gāzes piegāde patērētājiem, tai skaitā prasītājai, kā arī
- (ii) līguma noslēgšana ar prasītāju par gāzes papildu piegādēm tika padarīta atkarīga no ārpuslīgumisku saistību uzņemšanās, kuras tostarp attiecas uz lielāku kontroli pār Jamalas gāzes cauruļvadu.

Gadījumā, ja Tiesa atzītu, ka nav iespējams atcelt lēmumu tikai daļā, prasītāja lūdz atcelt lēmumu pilnībā;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija lēmumu ir pieņēmusi, pārkāpjot savas pilnvaras, jo:

- (i) Komisija lēmumu, ar kuru *de facto* tika konstatēts, ka LESD 102. pants nav piemērojams *PJSC Gazprom* un *Gazprom Export LLC* pretkonkurences darbībai no Krievijas Federācijas valsts tiesībām izrietošās piespiedu varas dēļ, ir pieņēmusi uz nepareiza juridiskā pamata, proti, pamatojoties uz Regulas 773/2004 7. panta 2. punktu kopsakarā ar LESD 102. pantu, nevis pamatojoties uz Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2003 (2002. gada 16. decembris) par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti [EKL] 81. un 82. pantā ⁽¹⁾, 10. pantu kopsakarā ar LESD 102. pantu, tas ir, it īpaši neņemot vērā Eiropas Savienības dalībvalstu nostāju,
- (ii) lieta AT.40497 tika ierosināta un vesta ar mērķi ierobežot prasītājas tiesības tikt uzklautātai procesā, kas notiek uz LESD 102. panta un Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu 54. panta pamata lietā AT.39816 — Augšupējais gāzes piegādes tirgus Centrāleiropā un Austrumeiropā.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisija lēmumu ir pieņēmusi, acīmredzami pārkāpjot LESD 102. pantu, jo tā to ir kļūdaini interpretējusi un atzinusi, ka uzņēmums var atsaukties uz “valsts piespiedu varu”, kas izriet no tādas trešās valsts tiesībām, kura nav nedz Eiropas Savienības, nedz Eiropas Ekonomikas zonas dalībniece, kā uz apstākli, kas šo uzņēmumu atbrīvo no atbildības par pretkonkurences darbību.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka, pieņemot lēmumu, Komisija ir acīmredzami pārkāpusi Regulas Nr. 773/2004 7. panta 1. punktā un 8. panta 1. punktā, kā arī LESD 296. pantā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantā paredzētās prasītājas tiesības tikt informētai un uzklautātai, jo prasītājai nav tikusi pārsūtīta informācija par to, ka Komisija kā pamatu PGNiG sūdzības noraidīšanai saistībā ar jautājumu par Jamalas gāzes cauruļvadu ir ņēmusi vērā arī Krievijas Federācijas tiesības, un prasītājai nav tikusi pārsūtīti visi būtiskie dokumenti, kuri ir saistīti ar šo jautājumu — tas ir uzskatāms par būtiska procedūras noteikuma pārkāpumu.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija, pieņemot lēmumu, ir acīmredzami pārkāpusi Regulas Nr. 773/2004 7. panta 1. punktu un LESD 296. pantu, jo tā nav rūpīgi pārbaudījusi visus faktiskos un tiesiskos apstākļus, kurus sūdzībā norādīja PGNiG, un ir sniegusi pamatojumu, kas Tiesai neļauj veikt efektīvu pārbaudi par to, kā Komisija ir īstenojusi savu rīcības brīvību — tas ir uzskatāms par būtiska procedūras noteikuma pārkāpumu.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija, pieņemot lēmumu, ir acīmredzami pārkāpusi Regulas Nr. 773/2004 7. panta 2. punktu kopsakarā ar LESD 102. pantu, jo tā ir pieļāvusi acīmredzamas kļūdas vērtējumā:
- (i) atzīstot, ka Polijas Enerģētikas regulatora priekšsēdētāja 2015. gada 19. maija lēmums (Nr. DRG-4720–2(28)/2014/2015/6154/KF) ir iemesls, kas ļauj atzīt par nepamatotu iebildumu saistībā ar ekspluatācijas vienošanās noslēgšanu attiecībā uz Jamalas gāzes cauruļvadu,
- (ii) neatbilstoši novērtējot *Gazprom* 2014./2015. gada ziemas sezonā veiktās gāzes piegādes ierobežojumu raksturu.

⁽¹⁾ OV L 123, 27.4.2004., 18. lpp.

⁽²⁾ OV L 1, 4.1.2003., 1. lpp.

Prasība, kas celta 2019. gada 27. jūnijā — Brillux/EUIPO — Synthesa Chemie (“Freude an Farbe”)

(Lieta T-401/19)

(2019/C 288/71)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Brillux GmbH & Co. KG (Münster, Vācija) (pārstāve: R. Schiffer, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *Synthesa Chemie GesmbH* (Perg, Austrija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: grafiskas preču zīmes “Freude an Farbe” dzeltenā, oranžā, sarkanā, sārtā, violetā, zilā, tirkīzā, tumši zaļā, gaiši zaļā un antracīta krāsā starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību — starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību, Nr. 1 316 673

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2019. gada 29. marta lēmums lietā R 1498/2018-5

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2019. gada 27. jūnijā — Brillux/EUIPO — Synthesa Chemie (“Freude an Farbe”)

(Lieta T-402/19)

(2019/C 288/72)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Brillux GmbH & Co. KG* (Münster, Vācija) (pārstāve: *R. Schiffer*, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *Synthesa Chemie GesmbH* (Perg, Austrija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: grafiskas preču zīmes "Freude an Farbe" starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību — starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību, Nr. 1 316 404

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2019. gada 29. marta lēmums lietā R 1434/2018-5

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2019. gada 28. jūnijā — Cocilovo/Parlaments

(Lieta T-406/19)

(2019/C 288/73)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Luigi Cocilovo* (Roma, Itālija) (pārstāvis: *M. Merola*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt par neesošu vai pilnībā atcelt pasākumu, par kuru prasītājs tika informēts ar apstrīdēto paziņojumu, ar ko Eiropas Parlaments atkārtoti noteica pensijas tiesības par izbeigto darbību un noteica atmaksāt summu, kura samaksāta, pamatojoties uz iepriekš noteikto pensijas apmēru;
- piespriest Eiropas Parlamentam atmaksāt visas summas, kas nepamatoti ieturētas un kam pieskaitīti likumiskie procenti, skaitot no ieturējumu veikšanas dienas līdz šo summu samaksai, un piespriest Eiropas Parlamentam izpildīt pasludināmo spriedumu un īstenot visas iniciatīvas, aktus vai pasākumus, kas ir vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka nekavējoties pilnībā tiek atjaunota sākotnējā pensija;
- piespriest Eiropas Parlamentam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti ir līdzīgi tiem, kas ir izvirzīti lietā T-389/19 *Coppo Gavazzi*/Parlaments.

Prasība, kas celta 2019. gada 28. jūnijā — Speroni/Parlaments

(Lieta T-407/19)

(2019/C 288/74)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Francesco Enrico Speroni* (*Brusto Arsizio*, Itālija) (pārstāvis: *M. Merola*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt par neesošu vai pilnībā atcelt pasākumu, par kuru prasītājs tika informēts ar apstrīdēto paziņojumu, ar ko Eiropas Parlaments atkārtoti noteica pensijas tiesības par izbeigto darbību un noteica atmaksāt summu, kura samaksāta, pamatojoties uz iepriekš noteikto pensijas apmēru;
- piespriest Eiropas Parlamentam atmaksāt visas summas, kas nepamatoti ieturētas un kam pieskaitīti likumiskie procenti, skaitot no ieturējumu veikšanas dienas līdz šo summu samaksai, un piespriest Eiropas Parlamentam izpildīt pasludināmo spriedumu un īstenot visas iniciatīvas, aktus vai pasākumus, kas ir vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka nekavējoties pilnībā tiek atjaunota sākotnējā pensija;
- piespriest Eiropas Parlamentam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti ir līdzīgi tiem, kas ir izvirzīti lietā T-389/19 *Coppo Gavazzi*/Parlaments.

Prasība, kas celta 2019. gada 28. jūnijā — Mezzaroma/Parlaments**(Lieta T-408/19)**

(2019/C 288/75)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Roberto Mezzaroma* (Roma, Itālija) (pārstāvji: *M. Merola* un *L. Florio*, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt par neesošu vai pilnībā atcelt pasākumu, par kuru prasītājs tika informēts ar apstrīdēto paziņojumu, ar ko Eiropas Parlaments atkārtoti noteica pensijas tiesības par izbeigto darbību un noteica atmaksāt summu, kura samaksāta, pamatojoties uz iepriekš noteikto pensijas apmēru;
- piespriest Eiropas Parlamentam atmaksāt visas summas, kas nepamatoti ieturētas un kam pieskaitīti likumiskie procenti, skaitot no ieturējumu veikšanas dienas līdz šo summu samaksai, un piespriest Eiropas Parlamentam izpildīt pasludināmo spriedumu un īstenot visas iniciatīvas, aktus vai pasākumus, kas ir vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka nekavējoties pilnībā tiek atjaunota sākotnējā pensija;
- piespriest Eiropas Parlamentam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti ir līdzīgi tiem, kas ir izvirzīti lietā T-389/19 *Coppo Gavazzi/Parlaments*.

Prasība, kas celta 2019. gada 28. jūnijā — Di Meo/Parlaments**(Lieta T-409/19)**

(2019/C 288/76)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Maria Di Meo (Cellole, Itālija)* (pārstāvis: *M. Merola*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt par neesošu vai pilnībā atcelt pasākumu, par kuru prasītāja tika informēta ar apstrīdēto paziņojumu, ar ko Eiropas Parlaments atkārtoti noteica pensijas tiesības par izbeigto darbību un noteica atmaksāt summu, kura samaksāta, pamatojoties uz iepriekš noteikto pensijas apmēru;
- piespriest Eiropas Parlamentam atmaksāt visas summas, kas nepamatoti ieturētas un kam pieskaitīti likumiskie procenti, skaitot no ieturējumu veikšanas dienas līdz šo summu samaksai, un piespriest Eiropas Parlamentam izpildīt pasludināmo spriedumu un īstenot visas iniciatīvas, aktus vai pasākumus, kas ir vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka nekavējoties pilnībā tiek atjaunota sākotnējā pensija;
- piespriest Eiropas Parlamentam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti ir līdzīgi tiem, kas ir izvirzīti lietā T-389/19 *Coppo Gavazzi*/Parlaments.

Prasība, kas celta 2019. gada 28. jūnijā — Di Lello Finuoli/Parlaments

(Lieta T-410/19)

(2019/C 288/77)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Giuseppe Di Lello Finuoli* (Palermo, Itālija) (pārstāvis: *M. Merola*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt par neesošu vai pilnībā atcelt pasākumu, par kuru prasītāja tika informēta ar apstrīdēto paziņojumu, ar ko Eiropas Parlaments atkārtoti noteica pensijas tiesības par izbeigto darbību un noteica atmaksāt summu, kura samaksāta, pamatojoties uz iepriekš noteikto pensijas apmēru;
- piespriest Eiropas Parlamentam atmaksāt visas summas, kas nepamatoti ieturētas un kam pieskaitīti likumiskie procenti, skaitot no ieturējumu veikšanas dienas līdz šo summu samaksai, un piespriest Eiropas Parlamentam izpildīt pasludināmo spriedumu un īstenot visas iniciatīvas, aktus vai pasākumus, kas ir vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka nekavējoties pilnībā tiek atjaunota sākotnējā pensija;
- piespriest Eiropas Parlamentam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti ir līdzīgi tiem, kas ir izvirzīti lietā T-389/19 *Coppo Gavazzi*/Parlaments.

Prasība, kas celta 2019. gada 7. jūlijā — CupoNation/EUIPO (“Cyber Monday”)**(Lieta T-494/19)**

(2019/C 288/78)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki*Prasītāja:* CupoNation GmbH (Mihene, Vācija) (pārstāvis: L. Ullmann, advokāts)*Atbildētājs:* Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)**Informācija par procesu EUIPO***Attiecīgā strīdus preču zīme:* Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “Cyber Monday” koraļļu sarkanā un melnā krāsā reģistrācijas pieteikums — reģistrācijas pieteikums Nr. 17 020 851*Apstrīdētais lēmums:* EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2019. gada 11. aprīļa lēmums lietā R 1798/2018-1**Prasījumi**

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2019. gada 8. jūlijā — Rumānija/Komisija**(Lieta T-495/19)**

(2019/C 288/79)

Tiesvedības valoda — rumāņu

Lietas dalībnieki*Prasītāja:* Rumānija (pārstāvji: C. Canțăr, E. Gane un R. Hațieganu)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas Lēmumu (ES) 2019/721 (2019. gada 30. aprīlis) par ierosināto pilsoņu iniciatīvu “Kohēzijas politika reģionu vienlīdzībai un reģionālo kultūru ilgtspējai”,
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

1. Pirmais pamats ir saistīts ar Regulas Nr. 211/2011 4. panta 2. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu attiecībā uz Savienības Līgumos noteiktajām Savienības kompetencēm
 - Rumānija apgalvo, ka Līgumos nav rodams juridisks pamats, kas ļautu Komisijai iesniegt priekšlikumu Savienības tiesību aktam tādā nozīmē, kā to sagaida priekšlikuma “Kohēzijas politika reģionu vienlīdzībai un reģionālo kultūru ilgtspējai” organizatori. Minētais priekšlikums acīmredzami neietilpst Savienības iestāžu kompetencē iesniegt Savienības tiesību akta priekšlikumu Līgumu piemērošanas vajadzībām Regulas Nr. 211/2011 4. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē.
2. Otrais pamats ir saistīts ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 296. panta otrajā daļā paredzētā pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu
 - Rumānija uzskata, ka Līguma par Eiropas Savienības darbību 296. panta otrajā daļā paredzētais pienākums norādīt pamatojumu nevar tikt ierobežots ar organizatoru informēšanu par elementiem, kas ir paredzēti Regulas Nr. 211/2011 4. panta 3. punktā, proti, reģistrācijas atteikuma pamatiem un visiem organizatoriem pieejamajiem tiesību aizsardzības līdzekļiem.
 - Šajā kontekstā Rumānija uzskata, ka Lēmuma (ES) 2019/721 pamatojums esot acīmredzami nepietiekams. Acīmredzami nepietiekams pamatojums ir tāds, kas neļauj ieinteresētajām personām uzzināt pilsoņu iniciatīvas reģistrācijas pamatojumu un atbilstoši reaģēt, kā arī Vispārējai tiesai veikt attiecīgā lēmuma tiesiskuma pārbaudi.

Prasība, kas celta 2019. gada 10. jūlijā — Coravin/EUIPO — Cora (“CORAVIN”)

(Lieta T-500/19)

(2019/C 288/80)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Coravin, Inc.* (Vilmingtona, Delavera, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvis: *F. Valentin*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *Cora* (Marne-la-Vallée, Francija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme "CORAVIN" — Eiropas Savienības preču zīme Nr. 11 363 496

Process EUIPO: Spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2019. gada 12. aprīļa lēmums lietā R 2385/2016-1

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- grozot to, noraidīt pilnībā sabiedrības Cora2014. gada 25. novembra prasību par spēkā neesamības atzīšanu;
- līdz ar to preču zīmi "CORAVIN", Nr. 11 363 496, pilnībā atstāt spēkā attiecībā uz visām ar to aptvertajām precēm, kuras ietilpst 21. klasē, proti, "vīna pudeļu geizeri; vīna pudeļu atvēršanas piederumi; vīna uzglabāšanas sistēmas, mājsaimniecības vai virtuves piederumi, kas visi ir paredzēti izmantošanai saistībā ar vīnu";
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2019. gada 5. jūlijā — Global Brand Holdings/EUIPO ("XOXO")

(Lieta T-503/19)

(2019/C 288/81)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Global Brand Holdings LLC (Ņujorka, Ņujorka, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvis: D. de Marion de Glatigny, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes "XOXO" reģistrācijas pieteikums — reģistrācijas pieteikums Nr. 17 086 951

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2019. gada 11. aprīļa lēmums lietā R 1413/2018-1

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus, kas radušies procesā Apelācijas padomē.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- vienlīdzīgas attieksmes principa un labas pārvaldības principa pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 3. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2019. gada 15. jūlijā — Workspace Group/EUIPO — Technopolis (“UMA WORKSPACE”)

(Lieta T-506/19)

(2019/C 288/82)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Workspace Group plc* (Londona, Apvienotā Karaliste) (pārstāvis: *N. Hine, Solicitor*)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*)

Otra procesa Apelācijas padomē dalībiece: *Technopolis Oyj* (Oulu, Somija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa Apelācijas padomē dalībiece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “UMA WORKSPACE” reģistrācijas pieteikums — reģistrācijas pieteikums Nr. 16 443 111

Informācija par procesu EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: *EUIPO* Apelācijas ceturtnās padomes 2019. gada 13. maija lēmums lietā R 1910/2018-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- apmierināt iebildumu;
- noraidīt apstrīdēto pieteikumu;
- piespriest *EUIPO* un otram procesa Apelācijas padomē dalībnieci atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kuri radušies prasītājai.

Izvirzītie pamati:

- Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2018/625 8. panta pārkāpums;
 - Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2018/625 27. panta pārkāpums;
 - Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 95. panta 1. punkta pārkāpums;
 - Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 94. panta 1. punkta pārkāpums;
 - Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.
-

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
L-2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV